

ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ของโรงเรียนบ้านสวน (จันทบุรี)

ชิสมา มงคลนิตพร

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

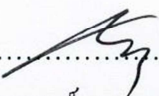
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เมษายน 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ชิตา มงคลฉัตรพร ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

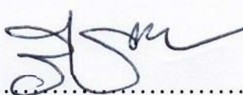
..........อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชร สุนทรายุทธ)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..........ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชร สุนทรายุทธ)

..........กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศลยะวัฒน์)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..........คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 19 เดือน เมษายน พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชร สุนทรายุทธ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างคิ่่ง และติดตาม เอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศัลยวัฒน์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการตรวจสอบเครื่องมือ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้ปกครองทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ เพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ร่วมชั้นที่เป็นกำลังใจให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ซึ่งวางรากฐานทางการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนห่วงใยและเป็นกำลังใจที่สำคัญให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา คุณประโยชน์จากงานนิพนธ์ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ ที่กรุณาอบรมสั่งสอน ให้ความรู้และ สิ่งที่ดีงามแก่ผู้วิจัย

ชิตา มงคลนั้ตรพร

54921415: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ความคาดหวัง/ สมรรถนะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชิตา มงคลนิตพร: ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) (PARENTS' EXPECTATION OF COMPETENCY OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS OF BANSUANJANANUSORN SCHOOL)

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: ธร สุนทรายุทธ, Ph.D. 72 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 210 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ประกอบด้วย *t*-test และ *F*-test

ผลวิจัยปรากฏว่า

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับเรื่องความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นอันดับที่ 1 รองลงมา ได้แก่ ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อันดับที่ 2 ด้านความสามารถในการคิด อันดับที่ 3 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อันดับที่ 4 และอันดับที่ 5 ด้านความสามารถในการสื่อสารตามลำดับ

2. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาและรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านอาชีพที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) แตกต่างกันในด้านความสามารถในการคิด โดยอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ ให้ความสำคัญและมีความคาดหวังสูงกว่าอาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

54921415: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: PARENTS' EXPECTATION OF COMPETENCY/ SECONDARY SCHOOL STUDENTS OF BANSUANJANANUSORN SCHOOL

CHISA MONGKHOLCHATRAPORN: PARENTS' EXPECTATION OF COMPETENCY OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS OF BANSUANJANANUSORN SCHOOL. ADVISOR: DHORN SUNTRAYUTH, Ph.D. 72 P. 2018.

This research aims to study and compare parents' expectation of competency of secondary school students in Bansuanjananusorn School. About 210 samples were randomly selected among high school students studying in the 2560 academic year. The 5 point rating scale questionnaire was used as a tool to collect the data. Statistics used include Percentage, Mean, Standard Deviation and Inferential Statistics, including *t*-test and *F*-test.

This study reports the following findings:

1. Parents have a high expectations: 1) problem solving ability, 2) The ability to use technology, 3) The ability to think, 4) The ability to use life skills, and 5) The ability to communicate respectively.
2. Parent with different levels of education and family income report no statistically on their Kids' competency. There are no expectations for performance. However; parents with different career impact the level of students' thinking skill differently. Meaning to say that parents working for Government/ Enterprises have a higher expectation on students' competency than those working in a private business sector or doing freelance work at a significance level of .05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
คำถามของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
บริบทการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์).....	9
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	12
แนวคิดและทฤษฎีความคาดหวัง.....	20
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	37
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน.....	38
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	45
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	50
สรุปผลการวิจัย.....	50
อภิปรายผล.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก.....	58
ภาคผนวก ก.....	59
ภาคผนวก ข.....	63
ภาคผนวก ค.....	70
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	72

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	32
2 จำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	37
3 จำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของครอบครัว.....	37
4 จำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	38
5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน โดยรวม.....	38
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร.....	39
7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการคิด.....	40
8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา.....	41
9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต.....	42
10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี.....	44
11 การเปรียบเทียบสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามระดับการศึกษา ทำการทดสอบที (t-test).....	45
12 การเปรียบเทียบสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน ทำการทดสอบที (t-test).....	46
13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามอาชีพ ทำการทดสอบด้วย ANOVA.....	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามอาชีพ.....	48
15 การเปรียบเทียบอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ด้านความสามารถในการคิด เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD.....	49
16 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	71

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพของประเทศชาติให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ดังที่ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ได้กำหนดวาระที่ 1 ไว้ คือ การเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง เสมือนการเตรียมเมล็ดพันธุ์ใหม่ ด้วยการบ่มเพาะคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21” คือ เป็นคนไทยที่มีปัญญาที่เฉียบแหลม มีทักษะที่เห็นผล มีสุขภาพที่แข็งแรง และมีจิตใจที่งดงาม ซึ่งจะครอบคลุมการปรับเปลี่ยน ดังต่อไปนี้ เปลี่ยนจากคนไทยที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำกัด เป็นคนไทยที่มีความรู้และทักษะสูง มีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรม เปลี่ยนจากคนไทยที่มองเน้นประโยชน์ส่วนตน เป็นคนไทยที่มีจิตสาธารณะ และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เปลี่ยนจากคนไทยแบบ Thai-Thai เป็นคนไทยแบบ Global Thai มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และสามารถยืนอย่างมีศักดิ์ศรีในเวทีสากล และเปลี่ยนจากคนไทยที่เป็น Analog Thai เป็นคนไทยที่เป็น Digital Thai สามารถดำรงชีวิตเรียนรู้ทำงานและประกอบธุรกิจได้อย่างเป็นปกติสุขในโลกยุคดิจิทัล และเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของชาติเพื่อพร้อมเข้าสู่สังคมโลก การปฏิรูปการศึกษาจึงมีความจำเป็นในโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยต้องมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพ ประเทศที่มีทรัพยากรบุคคลและมีการศึกษาที่ดีย่อมได้เปรียบในการแข่งขันเสมอ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้กรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาว และมีการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ในด้านแนวคิดที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างระบบบริหารจัดการภายในที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกระดับ อันทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่มีคนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคน ครอบคลุม ทุกระดับ ชุมชน สังคมไทย และยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนไทยอยู่ดีมีสุขได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งกระบวนการจัดการศึกษาต้อง

ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล และการศึกษาที่พึงประสงค์ต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น จะส่งผลให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนมีการพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มาตรา 58 ข้อ 2) และแผนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง กำหนดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้สถานศึกษาทำการศึกษาค้นคว้าความต้องการ ความคาดหวังต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองต้องการให้ทางโรงเรียนบริหารจัดการให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ทั้งนี้ผู้ปกครองในฐานะเป็นผู้ให้การดูแลเบื้องต้นแก่เด็ก สนับสนุนป้องกัน แนะนำเด็กและพร้อมร่วมมือกับโรงเรียนและครู ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้เป็นไปตามวัย และตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงมี ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อเยาวชนมากที่สุด ครอบครัวเป็นพื้นฐานในการหล่อหลอมเกลาทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นการเรียนจากแบบอย่างการประพฤติปฏิบัติของบุคคลภายในครอบครัว ทั้งการศึกษาและแนวโน้มนามการประกอบอาชีพ โดยถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง จึงกล่าวได้ว่าครอบครัวรับผิดชอบการศึกษาตลอดชีวิต (รุ่ง แก้วแดง, 2543, หน้า 166) ส่วนสถาบันการศึกษา มีความสำคัญเป็นอันดับรองจากครอบครัว แต่ก็ยังมีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนเป็นอันมาก สถาบันการศึกษาย่อมจะช่วยปลูกฝังและหล่อหลอมเกลาให้เยาวชนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตในอนาคต

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เมื่อผู้ปกครองตัดสินใจนำบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาแห่งใด ย่อมมีความคาดหวังต่อสถานศึกษาในการเพิ่มความรู้ความสามารถ หรือสมรรถนะของผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านวิชาการ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านทักษะการใช้ชีวิต การอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเป็นสุข เป็นต้น

โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) เป็นโรงเรียนที่เปิดทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผ่านโครงการและมาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่ครอบคลุมทุกด้าน ตามกลุ่มบริหารงาน ได้แก่ กลุ่มบริหารงานบุคคล การเงินและสินทรัพย์ กลุ่มบริหารวิชาการ กลุ่มบริหารกิจการนักเรียน และกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สอดคล้องกับกลยุทธ์โรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานสากล ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ จัดสภาพแวดล้อมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ประสานความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และบริหารจัดการสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กลยุทธ์เหล่านี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และผลการดำเนินงานจะมีประสิทธิภาพได้ นั้น ส่วนหนึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง เพื่อสร้างศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบวิชาชีพ

ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) เพื่อให้ทราบถึงความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะด้านต่าง ๆ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง อีกทั้งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดความร่วมมืออันดีระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามวุฒิการศึกษา รายได้ และอาชีพของผู้ปกครอง

ความสำคัญของการวิจัย

1. นำผลการวิจัยที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2. เป็นข้อมูลและเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ทราบถึงสภาพปัญหา

คำถามของการวิจัย

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อยู่ในระดับใด
2. ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพแตกต่างกันหรือไม่

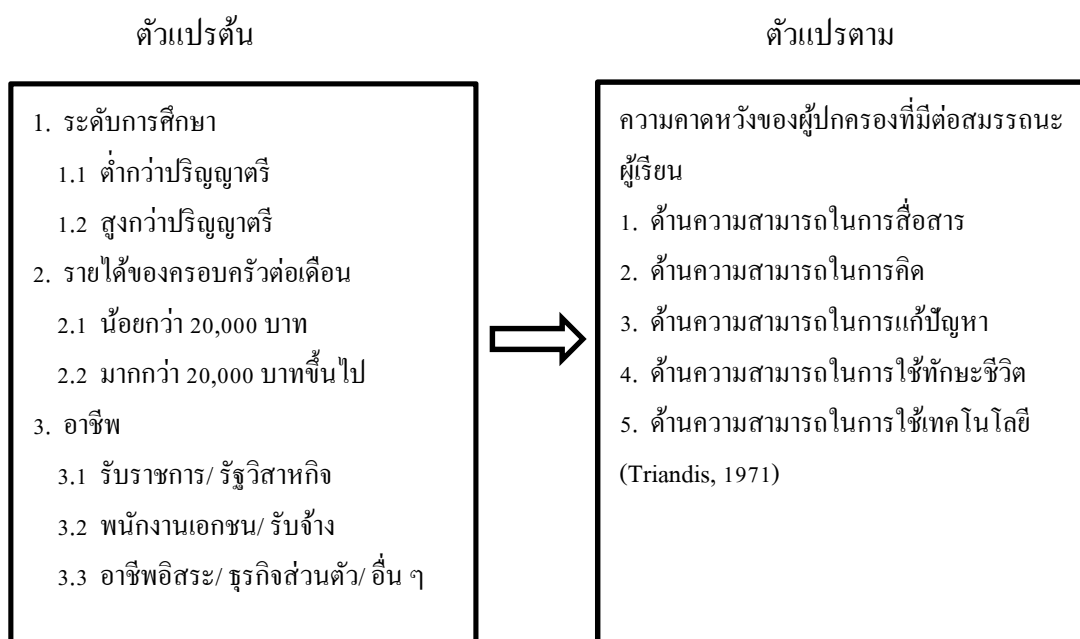
สมมติฐานการวิจัย

ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ที่มีระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษา ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จากขอบข่ายหลักการของคู่มือหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ใน 5 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยศึกษาเปรียบเทียบจำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ (ดังภาพที่ 1) ซึ่งสมรรถนะดังกล่าวมีความสอดคล้องกับสมรรถนะ 8 อย่าง ในหนังสือโรงเรียนบันดาลใจ ได้แก่ 1) ความสงสัยใคร่รู้ คือ ความสามารถที่จะตั้งคำถาม และสำรวจวิถีความเป็นไปของโลก 2) ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถที่จะสร้างความคิดใหม่ ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ 3) การวิพากษ์ เป็นความสามารถที่จะวิเคราะห์ข้อมูลความคิด พร้อมนำเสนอข้อโต้แย้งและการตัดสินใจที่มีเหตุผลรองรับได้ 4) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นการแสดงความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจนและมีความมั่นใจ โดยอาศัยสื่อหลายประเภทในหลากหลายรูปแบบ 5) การร่วมมือกันเป็นความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ 6) ความเห็นอกเห็นใจ เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นและตอบสนองได้อย่างเหมาะสม 7) ความสงบสำรวมของจิตใจ คือ ความสามารถที่จะสร้างความเชื่อมโยงกับชีวิตด้านใน ในเรื่องของความรู้สึกและพัฒนาจนเกิดความเป็นอันหนึ่ง

อันเดียวกันและมีสมดุลในจิตใจตนเอง และ 8) การรู้หน้าที่พลเมือง คือ ความสามารถที่จะมีส่วนร่วมทั้งกับสังคมอย่างสร้างสรรค์ และมีบทบาทในกระบวนการที่ค้ำชูสังคม สมรรถนะทั้งหมดนี้ควรมีมาเรื่อย ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นการศึกษา ถูกฝึกฝนและขัดเกลาไปตลอดชีวิต (เคน โรบินสัน, 2559, หน้า 218-224)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

มุ่งศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จากขอบข่ายหลักการของกลุ่มหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ใน 5 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านความสามารถในการสื่อสาร
- 1.2 ด้านความสามารถในการคิด
- 1.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา

1.4 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

1.5 ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 506 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 210 คน

ที่ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970)

โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับ

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ดังนี้

3.1.1 ระดับการศึกษา

3.1.1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.1.1.2 ตั้งแต่ปริญญาตรี

3.1.2 รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน

3.1.2.1 น้อยกว่า 20,000 บาท

3.1.2.2 มากกว่า 20,000 บาท

3.1.3 อาชีพ

3.1.3.1 รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ

3.1.3.2 พนักงานเอกชน/ รับจ้าง

3.1.3.3 อาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียน 5 ด้าน

ดังนี้

3.2.1 ด้านความสามารถในการสื่อสาร

3.2.2 ด้านความสามารถในการคิด

3.2.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา

3.2.4 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

3.2.5 ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียน หมายถึง ความต้องการของผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทักษะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

ความสามารถในการคิด หมายถึง เป็นลักษณะของความสามารถต่อการวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์ เป็นการต่อยอดความคิดในระบบไปสู่องค์ความรู้อย่างชาญฉลาด สามารถตัดสินใจอย่างถูกต้องภายใต้ทางเลือกที่เหมาะสม

ความสามารถในการแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง การปรับและประยุกต์ใช้จากการเรียนรู้ไปสู่กระบวนการต่าง ๆ ที่สามารถจัดการปัญหาและข้อขัดแย้งอย่างเหมาะสมต่อสภาพแวดล้อม และสังคมที่เป็นอยู่ และอาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นการสร้างเสริมความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมกับผู้อื่นอย่างปกติสุข

ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลเลี้ยงดูเด็ก อาจเป็นบิดา-มารดา หรือญาติพี่น้อง ให้ความอุปการะเด็กที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผู้ปกครอง 1 คน เท่ากับจำนวนนักเรียน 1 คน

วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง ความรู้ของผู้ปกครองที่มีระดับต่างกัน โดยประกอบด้วย ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี หมายถึง ความรู้ของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับตั้งแต่ปริญญาตรี หมายถึง ความรู้ของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายรับของผู้ปกครองที่ได้จากการประกอบอาชีพในแต่ละเดือน ประกอบด้วย น้อยกว่า 20,000 บาท หมายถึง รายรับของผู้ปกครองที่ได้จากการประกอบอาชีพน้อยกว่า 20,000 บาท มากกว่า 20,000 บาท หมายถึง รายรับของผู้ปกครองที่ได้จากการประกอบอาชีพมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพปัจจุบันที่เป็นอาชีพหลักของผู้ปกครองที่ทำรายได้หลักให้กับครอบครัว แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ กลุ่มพนักงานเอกชน/ รับจ้าง หมายถึง ผู้ที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน หรือเป็นลูกจ้างรับจ้างทั่วไป และอาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว และอื่น ๆ หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัว กิจการส่วนตัว ค้าขาย เกษตรกรรม หรืออื่น ๆ นอกจากที่กำหนด

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. บริบทการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)
2. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
3. แนวคิดและทฤษฎีความคาดหวัง
4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บริบทการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)

โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งโรงเรียนเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 กระทรวงศึกษาธิการ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อาคารสถานที่ภายในโรงเรียน ประกอบด้วย

1. อาคารเรียน 5 หลัง และอาคารประกอบ 1 หลัง
2. ห้องที่จัดไว้ใช้ปฏิบัติกิจกรรมเฉพาะ ได้แก่ ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ห้องศูนย์คอมพิวเตอร์ ห้องศูนย์นวัตกรรม ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องศูนย์ภาษาไทย ห้องปฏิบัติการอาหาร ห้องปฏิบัติการงานไม้ ห้องปฏิบัติการงานไฟฟ้า ห้องปฏิบัติการงานโลหะ ห้องปฏิบัติการตัดเย็บ ห้องปฏิบัติการนาฏศิลป์ ห้องปฏิบัติการดนตรี ห้องปฏิบัติการศิลปะ ห้องประกันคุณภาพ และห้องพยาบาล
3. ห้องที่จัดไว้สำหรับประชุม ได้แก่ ห้องประชุมจันทเพชร ห้องประชุมจันบรรพตระกูล และห้องประชุมทำเนียบ สืบสงวน
4. พื้นที่ปฏิบัติกิจกรรม/ นันทนาการ ได้แก่ โรงยิมบาสเกตบอลอาคาร 3 โรงยิมวอลเลย์บอลอาคาร 5 ห้องเทเบิลเทนนิส สนามกีฬาเซปักตะกร้อ 3 สนาม และลานอเนกประสงค์
5. ห้องน้ำ จำนวน 79 ห้อง ได้แก่ ห้องน้ำชาย จำนวน 34 ห้อง และห้องน้ำหญิง จำนวน 45 ห้อง
6. อาคารโดม “ร่มसनนฤมิต” จำนวน 1 หลัง

บริเวณที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ติดกับถนนเศรษฐกิจ มีการคมนาคมสะดวก บริเวณใกล้โรงเรียนมีอาคารพาณิชย์ และหมู่บ้านโดยรอบ โรงเรียนมีเนื้อที่ 8 ไร่ ด้านหลังเป็นสถานเลี้ยงลูกกำพร้า ซึ่งเป็นสถานที่เก็บอัฐิของบรรพบุรุษของผู้ที่สร้างโรงเรียนและทายาทของท่านเหล่านี้เป็นผู้อุปการะโรงเรียน ในระยะเวลาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน สถานที่ดังกล่าวจะมีเนื้อที่ว่างเปล่าอยู่มาก ผู้อุปการะโรงเรียนได้ปรับพื้นที่ให้เป็นสนามฟุตบอลมาตรฐาน และใช้เป็นสนามกีฬาของโรงเรียน

ปรัชญาโรงเรียน (School philosophy)

ประพฤติดี มีมารยาทงาม สมความเป็นไทย คือ หัวใจชาวจัน

วิสัยทัศน์ (Vision)

ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล มีคุณธรรม จริยธรรม น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

1. จัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม รักสิ่งแวดลอม มีความเป็นพลเมืองและพลโลก ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระบบการศึกษาอย่างเข้มข้น
3. จัดหาอุปกรณ์ และผลิตสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ให้ครูและผู้เรียนอย่างเพียงพอทั่วถึงและเหมาะสมกับการแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่อง
4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มสูงขึ้น
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรม/ กระบวนการเรียนรู้ ตามหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
6. พัฒนาสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ
7. ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสร้างภาคีเครือข่าย เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
8. พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น
9. พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ (Goal)

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม รักสิ่งแวดล้อม มีความเป็นพลเมืองและพลโลกตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระบบการศึกษาอย่างเข้มข้น
3. โรงเรียนมีอุปกรณ์ และสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาให้ครูและผู้เรียนใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
4. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. โรงเรียนจัดกิจกรรม/ กระบวนการเรียนรู้ ตามหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล
6. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
7. ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
8. โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น
9. โรงเรียนมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบตามหลักธรรมาภิบาล โดย
 - 9.1 ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการบริหาร คือ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยกระจายอำนาจไปยัง 4 กลุ่มงาน
 - 9.2 ด้านการจัดการศึกษา โรงเรียนเน้นพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนมีการทบทวนหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน
 - 9.3 ด้านการพัฒนาผู้เรียน มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์สามารถนำเสนอผลงานที่แสดงออกถึงความสามารถทางวิชาการ โดยมีผลงานทั้งในระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับภาค และระดับประเทศ
 - 9.4 ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมีกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

9.5 ด้านครูและบุคลากร โรงเรียนมีครูและบุคลากรที่มีภาวะผู้นำสูง มีความรู้ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนการสอนหลากหลาย มุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมาก

9.6 ด้านชุมชน โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชุมชนเป็นอย่างดี ทั้งเรื่องวิทยากร ห้องถื่น การบริการสาธารณสุข การระดมทุนทรัพย์ การมอบทุนการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

Mitchell (1971, p. 39) ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อหรือการพิจารณาตัดสินโดยบุคคล ซึ่งอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับในแต่ละช่วงเวลา ทักษะคิดนี้ไม่สามารถที่จะทดสอบความรู้และความจริงของความเชื่อมั่นของบุคคลได้ และต้องยอมรับว่าประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปนั้น อาจมีทัศนคติที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับอิทธิพลต่อการแสดงออกในเรื่องนั้น ๆ ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ พอสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยดังกล่าวส่งผลอย่างเห็นได้ชัดเจนในทางกายภาพ โดยออกมาจากภายในซึ่งเป็นทัศนคติของแต่ละบุคคล
2. ประสบการณ์โดยตรง กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติโดยตรง สืบเนื่องจากการรับรู้และการสัมผัสสิ่งที่เคยเจอมาสู่กระบวนการทางทัศนคติ และแสดงออกมาเป็นทัศนคติในที่สุด
3. ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นที่สังเกตอยู่ประการหนึ่ง คือ การจะแสดงทัศนคติ บุคคลใกล้ชิดจะมีส่วนอย่างมากในการแสดงข้อคิดเห็นออกมาในลักษณะเดียวกัน เนื่องจากการอบรม การดูแล และการสั่งสอน ส่งผลต่อการสั่งสมความเข้าใจและนำไปสู่ทัศนคติที่แสดงออกในที่สุดเช่นกัน
4. ทัศนคติและทัศนคติต่อกลุ่ม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นทัศนคติและทัศนคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม
5. สื่อมวลชน คือ สื่อที่มีกระบวนการหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด โดยอาจจะเร้าให้เกิดความสำนึก ในขณะเดียวกันก็ยังมีบทบาทต่อการสร้างความสัมพันธ์ด้วยเช่นกัน

Foster and Richard (1952, p. 119) ได้สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า เกิดจากมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล หมู่คณะ เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยความคิดเห็นจะเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นความคุ้นเคย ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยินได้ฟังได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบเห็นของจริงถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมที่หากแต่ละกลุ่มมีนิยามและการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน ความคิดเห็นในสิ่งต่าง ๆ ก็จะแตกต่างกันไปด้วย

Feld (1971, p. 3) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ว่า การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีความสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

Best (1977, p. 42) ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคล ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น

Oskamp (1977, pp. 119-133) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น นอกจากประสบการณ์ คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ ได้แก่ อวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัสมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

2. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

3. ความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนในโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกันย่อมจะส่งผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

4. สื่อมวลชน คือ สื่อต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน อันได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

Hurlock (1995, pp. 145-148) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่ได้อยู่บนความแน่นอนหรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจบุคคลจะแสดงออกโดยมีข้ออ้าง หรือการแสดงเหตุผลสนับสนุนหรือปกป้องความคิดเห็นนั้น ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริง

ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละคน เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์การทำงาน สภาพแวดล้อม และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ การแสดงความคิดเห็นอาจจะได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

สุพัตรา สุภาพ (2545, หน้า 132) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะการพูดหรือการเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคลก่อนที่จะมีการตัดสินใจแสดงออก ซึ่งการแสดงออกนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นก็ได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2553) กล่าวว่า การเกิดความคิดเห็น ประกอบด้วย

1. การเกิดทางความรู้ความคิด
2. การเกิดทางด้านความรู้สึก
3. การเกิดด้านพฤติกรรม
4. การพัฒนาทัศนคติ

การเกิดความคิดเห็น มีดังนี้

1. การเกิดสติทางด้านความรู้ความคิด (The formation of the cognitive component)

เนื่องจากในชีวิตประจำวันของคนเรามีด้านต่าง ๆ ที่ต้องรับรู้มากมาย สมองของคนเราไม่สามารถจะคิด จะจดจำ จะโต้ตอบกับข้อมูลทุก ๆ อย่างที่ผ่านเข้ามาได้ เราจึงต้องจัดประเภทหรือทั้งหมด ข้อมูลที่ได้รับเช่นบริษัทแห่งหนึ่งรับบัณฑิตที่จบจากสถาบัน ก. เข้ามาทำงาน ปรากฏว่าบัณฑิตคนนี้ทำงานบกพร่องสร้างปัญหาให้แก่บริษัทมาก จึงทำให้บริษัทแห่งนี้ไม่รับบัณฑิตคนใดก็ตามที่จบมาจากสถาบันดังกล่าว โดยที่บริษัทไม่คิดจะหาสาเหตุหรือศึกษาบัณฑิตแต่ละคนที่มาสมัครงาน เขาจัดประเภทของบัณฑิตเหล่านี้ไว้เลยว่าถ้าจบจากสถาบัน ก. นี้มาจะไม่รับพิจารณาใด ๆ จะเห็นได้ว่า การจัดประเภทหรือจัดหมวดหมู่ของสิ่งเร้าหรือข้อมูลที่ได้รับนี้ช่วยในการรับรู้ของบุคคลได้ แต่ก็อาจจะทำให้ข้อมูลบุคคลรับรู้หรือตัดสินใจได้อย่างถูกต้องหรือผิดพลาดได้เช่นกัน การเกิดทัศนคติทางด้านความรู้ความคิด นอกจากจะใช้วิธีการจัดประเภทของข้อมูลที่ได้รับแล้ว ยังรวมถึงการเลือกรับข้อมูล การตัดสินใจภาพพจน์ หรือมีอคติในการรับรู้ ตลอดจนการให้ความสำคัญเฉพาะลักษณะหนึ่งบางอย่างของสิ่งเร้าด้วย

2. ความรู้สึก (The formation of the affective component) องค์ประกอบทางด้าน

ความรู้สึก ได้แก่ ความรู้สึกทางบวกกับความรู้สึกทางลบ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านความรู้ความคิด คือ เมื่อสิ่งเร้าได้รับการตีความว่าอย่างไร คนก็จะมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่สอดคล้องกับการตีความนั้น เช่น ถ้าเรารับรู้ว่าสุขภาพของเราดีแข็งแรง เราก็จะเกิดความรู้สึกปลอดภัย มีความรู้สึกที่ดี ในทางตรงข้าม ถ้าเรารับรู้ว่าสุขภาพของเราอ่อนแอมีโรคภัยร้ายแรง

เราก็จะเกิดความรู้สึกกลัวขึ้น การเกิดทัศนคติทางด้านความรู้สึกนี้ เกิดขึ้นได้โดยอาศัยการวางเงื่อนไขด้วย การให้รางวัลและการลงโทษ (Scott, 1957) รวมทั้งความคุ้นเคยกัน เช่น บุคคลที่พบเห็นกันเป็นประจำจนเกิดความคุ้นเคยมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน เป็นต้น (Zajonc, 1968)

3. ด้านพฤติกรรม (The formation of the behavioral component) บรรทัดฐานของสังคม (Social norms) เป็นตัวกำหนดทัศนคติในด้านพฤติกรรม เนื่องจากบรรทัดฐานของสังคมควบคุมพฤติกรรมของคนให้ทำในสิ่งที่สังคมเห็นว่าถูกต้อง ไม่ทำในสิ่งที่สังคมเห็นว่าไม่ถูกต้อง เช่น เด็กได้รับการสั่งสอนจากพ่อแม่ว่า “ทำสิ่งนั้นได้ ทำสิ่งนี้ไม่ได้” โดยพ่อแม่ให้ผลตามความคาดหวังของสังคม เป็นต้นว่า “ลูกผู้หญิง ไปเดินจับมือถือแขนกับเพื่อนผู้ชายได้ยังไง เดียวใคร ๆ จะนิทาเอา” ด้วยเหตุนี้ทัศนคติในด้านพฤติกรรมนี้มักจะแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมของกลุ่ม เนื่องจากวัฒนธรรมต่างกัน บรรทัดฐานของกลุ่มก็แตกต่างกันไปด้วย เช่น คนอเมริกาให้ความสำคัญกับเรื่องผิว ชาวกรีกให้ความสำคัญกับเรื่องศาสนา ชาวเยอรมันและชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับเรื่องชนชั้นและศาสนา (Triandis & Triandis, 1965) คนอินเดียให้ความสำคัญกับวรรณะหรือชนชั้นเช่นเดียวกัน สัมพันธภาพระหว่างบุคคลจะแนบแน่นมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับว่าเขาอยู่ในวรรณะใด เป็นต้นว่า พวกวรรณะพราหมณ์มีความสนิทสนมกับวรรณะเดียวกันได้ แต่ให้ความสนิทสนมกับคนที่อยู่ในวรรณะต่ำกว่าไม่ได้ (Triandis, 1971, pp. 112-117)

4. ด้านการพัฒนาทัศนคติ (The development of attitude) ทัศนคติของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่เริ่มพัฒนามาตั้งแต่วัยทารกจนตลอดชีวิตของมนุษย์ ทัศนคติบางอย่างเกิดขึ้นในวัยเด็ก ทัศนคติบางอย่างจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะเข้าสู่วัยรุ่น และมีความพร้อมที่จะเกิดความคิดเห็นพัฒนาการของทัศนคติเป็นไปตามหลัก 3 ประการ (Klaumeier & Ripple, 1971, pp. 484-486) คือ ความสัมพันธ์และการติดต่อกับผู้อื่น (Association) การถ่ายทอดแบบจากสภาพการณ์หนึ่งไปสู่อีกสภาพการณ์หนึ่ง (Transfer) และสนองความต้องการของคน (Need satisfaction)

จากหลักการดังกล่าว เราสามารถแยกแยะได้ว่า ทัศนคติของบุคคลพัฒนาได้เนื่องจาก

4.1 พ่อแม่ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่พัฒนาความคิดเห็นของเด็ก และมีความสำคัญมากที่สุด โดยให้การอบรมเลี้ยงดูตั้งแต่วัยแรกเกิดของชีวิต พ่อแม่จะพัฒนาทัศนคติของเด็กโดยทำหน้าที่ 2 ประการ คือ

4.1.1 ควบคุมรางวัลและการลงโทษ พ่อแม่อาจไม่อนุญาตให้เด็กทำในสิ่งที่เด็กชอบหรือบังคับให้ทำในสิ่งที่เด็กไม่ชอบ เช่น ควบคุมการกินขนมหวานหรือไอศกรีม เป็นต้น การยิ้มแสดงการยอมรับ หรือการแสดงความผิดหวังของพ่อแม่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็ก

4.1.2 พ่อแม่ควบคุมข่าวสารหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ลูกจะได้รับ ถึงแม้ว่าบางทีข้อมูลบางอย่างที่เด็กได้รับจากพ่อแม่อาจจะไม่ถูกต้องเสมอไป แต่ก็นับเป็นจุดเริ่มแรกที่เด็กจะมีความเชื่อหรือมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น เด็กจะถามพ่อแม่ว่าขโมยไม่ใช่อะไร ในวัยเริ่มแรกนี้เองเด็กจะจัดประเภทของข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ ซึ่งนับเป็นการสร้างทัศนคติหรือเป็นการเกิด ทัศนคติทางด้านความรู้ความคิด เช่น จากเรื่องราวที่พ่อแม่เล่าให้ฟังก็เกิดความเชื่อว่านางฟ้าเป็นคนดีคนสวย ส่วนผีเป็นสิ่งที่น่ากลัว น่าเกลียด โหดร้าย เด็กก็จะมีการปรับความรู้ใหม่ให้เข้ากับความรู้เก่าที่เรียนรู้อยู่มา เพราะฉะนั้นอะไรที่บอกว่าเหมือนผีต้องน่าเกลียดน่ากลัว โหดร้ายทุกอย่าง จากผลของการเกิดทัศนคติในด้านความรู้ความคิดนี้เอง เป็นผลต่อการไม่ยอมเปลี่ยนแปลงความเชื่อของเด็ก ทำให้ในบางเรื่องเด็กไม่ยอมปรับความรู้ที่ตนได้รับให้เข้ากับโลกภายนอก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผล 2 ประการ คือ

4.1.2.1 พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นแหล่งข้อมูลหรือบุคคลที่เด็กให้ความเชื่อถือ

4.1.2.2 บุคคลจะปรับข้อมูลที่ได้รับให้เข้ากับความรู้ความคิดและความเชื่อของตนมากกว่าที่จะปรับความรู้ความคิดหรือความเชื่อของตนให้เข้ากับข้อมูลที่ได้รับ ตัวอย่างเช่น ถ้าเด็กมีความเชื่อว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานเป็นสิ่งไม่ดี เด็กก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อคนที่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน และเห็นว่าเขาเป็นคนไม่ดี แทนที่จะมาพิจารณาความคิดของตนใหม่

4.2 อิทธิพลของกลุ่มอ้างอิง เมื่อคนเราโตขึ้นเราก็จะได้รับประสบการณ์หรือข่าวสารข้อมูลจากบุคคลหลายประเภทที่เราติดต่อกับ เช่น ครูที่โรงเรียน เพื่อนบ้าน เพื่อนที่โรงเรียน เป็นต้น และในจำนวนบุคคลประเภทต่าง ๆ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของคนเรามากก็คือกลุ่มเพื่อน ซึ่งนับเป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference groups) ที่สำคัญมาก เราจะเปรียบเทียบทัศนคติและค่านิยมของเรากับบุคคลเหล่านี้ โดยนิวคอมบ์ (Newcomb, 1953) ทำการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาแห่งวิทยาลัยเบนนิงตัน (Bennington) ที่มีต่อความคิดทางการเมืองระหว่างเสรีนิยมกับนักอนุรักษ์นิยม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อทัศนคติทางการเมืองของนักศึกษา โดยที่นักศึกษาเหล่านี้มาจากครอบครัวชั้นสูงซึ่งมีความคิดแบบอนุรักษ์นิยม ในระยะแรกที่นิวคอมบ์ทำการศึกษา เขาให้นักศึกษาเลือกระหว่างแฟรงก์ลิน ดี รูสเวลท์ (Franklin D. Roosevelt) พรรคเสรีนิยม กับอัลเฟรด เอ็ม แลนดอน (Alfred M. Landon) พรรคอนุรักษนิยม เขาพบว่า นักศึกษาประมาณร้อยละ 60 ที่เดียวที่เลือกแลนดอน ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่านักศึกษารับการถ่ายทอดทัศนคติแบบอนุรักษนิยมมาจากครอบครัวของตน แต่ต่อมาหลังจากนักศึกษาเรียนอยู่ในวิทยาลัยระยะหนึ่งแล้ว นิวคอมบ์ทำการศึกษาทัศนคติทางการเมืองของนักศึกษาอีกครั้ง พบว่า นักศึกษามีทัศนคติเปลี่ยนไปตามทัศนคติของนักศึกษารุ่นพี่ คือ มีทัศนคติแบบเสรีนิยม นิวคอมบ์ พบว่า จำนวน

นักศึกษาที่เลือกเล่นคอนดอลง คือ มีนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 43 ที่เลือกเล่นคอน และยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 แล้ว มีนักศึกษาที่เลือกเล่นคอนเหลือเพียงร้อยละ 15 เท่านั้น จากผลการศึกษาของนิวคอมบ์ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ากลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักด้วยแล้ว กลุ่มอ้างอิงกลุ่มนี้ก็จะยังมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลมากยิ่งขึ้น ส่วนนักศึกษาที่ยังคงทัศนคติเดิมนั้น พบว่า นักศึกษากลุ่มนี้ไม่ค่อยได้มีบทบาทสัมพันธ์หรือแยกตัวจากนักศึกษาอื่น ๆ ในเบนนิ่งตัน นอกจากนี้ยังเลือกคบเฉพาะเพื่อนที่มีทัศนคติเหมือนกับตนเองเท่านั้น ทัศนคติของบุคคลที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มอ้างอิงที่ตนใกล้ชิดนั้นมีความคงทนมากน้อยแค่ไหน นิวคอมบ์ (Newcomb, 1963, 1965) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของนักศึกษากลุ่มเดิมที่เคยศึกษาไว้ เมื่อปี ค.ศ. 1953 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักศึกษาหญิงที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับเดียวกันแล้ว นักศึกษาที่มีทัศนคติแบบเสรีนิยมก็ยังคงมีทัศนคติเช่นเดิม และยิ่งมีความรุนแรงมากขึ้นอีก โดยนักศึกษายหญิงเหล่านี้แต่งงานกับผู้ชายที่มีทัศนคติแบบเสรีนิยมมากกว่าที่จะแต่งงานกับผู้ชายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับเดียวกัน และเช่นเดียวกันนิวคอมบ์ (Newcomb, 1967) ยังพบว่า สำหรับบัณฑิตแห่งเบนนิ่งตันที่มีทัศนคติแบบอนุรักษนิยมก็แต่งงานกับผู้ชายที่มีทัศนคติแบบอนุรักษนิยมเช่นเดียวกัน

4.3 บุคลิกภาพของบุคคล การที่บุคคลได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาแตกต่างกันเป็นผลให้บุคลิกภาพของบุคคลแตกต่างกันไป ซึ่งบุคลิกภาพที่แตกต่างกันนี้มีส่วนทำให้ทัศนคติของบุคคลแตกต่างกันไปด้วย ทัศนคติจึงนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของบุคลิกภาพ จากการวิจัยโดยกลุ่มนักจิตวิทยา คือ ฮอร์กไฮเมอร์ และอะดอร์โน (Horkheimer & Adorno, 2002) มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย พบว่า มีบุคคลประเภทหนึ่งที่มีพ่อซึ่งไม่ค่อยให้ความใกล้ชิดกับลูก เข้มงวดกวดขัน และชอบลงโทษลูก หรือมีพ่อแม่ที่ชอบลงโทษข่มขู่ลูกอยู่เสมอ หรือมาจากครอบครัวที่มีพ่อเป็นคนน่ากลัว เป็นคนที่มีอำนาจมากที่สุดในบ้าน บุคคลประเภทที่มาจากครอบครัวดังกล่าวนี้จะพัฒนาบุคลิกภาพแบบที่เรียกว่า อัตตาธิปไตย บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบอัตตาธิปไตยจะเป็นคนที่ชอบวางอำนาจ มองโลกในแง่ร้าย มักจะหาความมั่นคงทางจิตใจโดยการวางอำนาจกับผู้อื่น นอกจากนี้ยังเป็นคนที่ยึดมั่นกับหลักเกณฑ์ที่สังคมวางไว้ โดยไม่มีการยืดหยุ่นผ่อนปรนใด ๆ ทั้งสิ้น เขาจะรู้สึกปลอดภัยที่จะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่สังคมวางไว้ และจะประณามคนที่คัดค้านหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่สังคมนั้น ๆ หวังไว้ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบอัตตาธิปไตยดังกล่าวจะมีทัศนคติที่ดีเฉพาะหมู่พวกของตนเองเท่านั้น แต่จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มที่ตนไม่ได้เป็นสมาชิก หรือมีอคติ (Prejudice) นั้นเอง

4.4 ประสบการณ์ของบุคคล บุคคลเรียนรู้ทัศนคติจากประสบการณ์อย่างหนึ่ง
 อย่างไม่อาจเป็นประสบการณ์ครั้งแรกหรือประสบการณ์ที่ทำให้จดจำไปนาน ตัวอย่างเช่น
 ครั้งแรกที่เราไปเที่ยวทางน้ำแล้วเกิดอุบัติเหตุเรือล่มเกือบจะจมน้ำตาย ทำให้เรามีทัศนคติที่ไม่ดี
 ต่อการไปเที่ยวทางน้ำ เราจะไม่กล้าไปเที่ยวทางน้ำอีกเลย ประสบการณ์ที่จดจำไปนาน หรือ
 ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างแทบไม่น่าเชื่อ เช่น เราเคยรับประทานก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นมานานก็ไม่เกิด
 อะไรขึ้น แต่มาวันหนึ่งเรารับประทานเข้าไปแล้วเกิดท้องเสีย อาเจียนอย่างรุนแรง ประสบการณ์นี้
 ทำให้เรามีทัศนคติที่ไม่ดี เราจะไม่ยอมรับประทานอาหารชนิดนี้ต่อไป

4.5 สื่อมวลชนต่าง ๆ สื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นต้นว่า หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์
 ภาพยนตร์ ล้วนมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลทั้งสิ้น เพราะสิ่งเหล่านี้จะให้ข้อมูลต่าง ๆ แก่
 ประชาชนในการที่จะสร้างทัศนคติต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นได้ เช่น เราไม่เคยมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้น้ำมันพืชในการปรุงอาหาร เราใช้น้ำมันพืชมานาน แต่พอเราอ่านบทความในหนังสือพิมพ์ว่า ได้มีการวิจัยพบว่า น้ำมันพืชเป็นพิษต่อร่างกาย ผู้ป่วยมีอาการอย่างนั้นอย่างนี้จากการใช้น้ำมันพืชปรุงอาหาร จากข่าวสารนี้เองทำให้เราเกิดมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้น้ำมันพืช ก็อาจจะทำให้เราเกิดความขัดแย้งขึ้นได้ (Worchel & Cooper, 1976, pp. 30-35)

สรุป ความคิดเห็นจะประกอบด้วย 1) การเกิดทัศนคติทางด้านความรู้ความคิด เป็นการจับประเภทหรือจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้รับเพื่อช่วยในการรับรู้ของบุคคล 2) การเกิดทัศนคติทางด้านความรู้สึก เป็นอารมณ์หรือความรู้สึกที่สอดคล้องกับความคิดเกิดขึ้นจากการวางเงื่อนไขด้วยการให้รางวัล ลงโทษและความคุ้นเคยกัน 3) การเกิดทัศนคติทางด้านพฤติกรรม บุคคลกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความคาดหวังหรือบรรทัดฐานของสังคม และ 4) การพัฒนาความคิดเห็นทัศนคติของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้และพัฒนา โดยได้รับอิทธิพลจากพ่อแม่ผู้ปกครอง อิทธิพลจากกลุ่มอ้างอิง รวมทั้งพัฒนาเนื่องมาจากสภาพของบุคคลคนนั้น ประสบการณ์ของบุคคล และสื่อมวลชนต่าง ๆ

การวัดความคิดเห็น

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ พบได้ว่าการวัดความคิดเห็นนั้น มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

พระมหาเอกมร ชูตปญโญ (2553, หน้า 14) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นและทัศนคติมีความหมายและลักษณะต่าง ๆ ใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นการวัดความคิดเห็นจึงใช้วิธีการวัดทางทัศนคติได้ด้วย แต่เนื่องจากทัศนคติเป็นพฤติกรรมภายใน และไม่สามารถทราบได้เลยว่าบุคคลมีความคิดเห็นอย่างไร ดังนั้นจึงต้องใช้วิธีการอนุมานจากพฤติกรรมภายนอกที่บุคคลแสดงออก และมีวิธีการวัดหลาย ๆ อย่างด้วยกัน การรายงานตนเองเป็นการวัดทัศนคติโดยวิธีการให้ผู้ถูกวัด

รายงานตนเองถึงความรู้สึก ทำที่ต่อสิ่งนั้น ๆ อาจเป็นไปได้ในรูปทางบวกหรือทางลบ ไม่ได้แยกวัดองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก หรือด้านพฤติกรรม แต่จะวัดเพียง ดี-ไม่ดี สนับสนุน-คัดค้าน เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย มาตราวัดทัศนคติแบบนี้แบ่งออกได้หลายประเภท เช่น มาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert scales) ได้สร้างมาตราวัดทัศนคติโดยพัฒนามาจากของ Thurstone มีข้อความทั้งบวกและทางลบปนกัน ส่งไปให้ผู้ตอบตัดสินว่าข้อความใดตรงกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่มีความเห็น ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่จากการใช้มาตราวัดแบบนี้มักจะพบว่า ผู้ตอบที่ช่อง ไม่มีความเห็นเป็นส่วนมาก จึงมีการใช้คำว่าเห็นด้วยเพียงเล็กน้อย และไม่เห็นด้วยเพียงเล็กน้อย แทนคำว่าเฉย ๆ เพื่อให้สามารถวัดความเห็นของผู้ตอบ การสังเกตพฤติกรรมภายนอกของบุคคล เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ทราบถึงทัศนคติของบุคคลได้ ซึ่งอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ประกอบด้วยเพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์อธิบายเพิ่มเติม และนอกจากนั้นอาจจะใช้วิธีการต่าง ๆ ต่อไปนี้ เพื่อวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น ได้แก่

1. การใช้วิธีการกึ่งสะท้อนภาพ เช่น การใช้ผู้ถูกศึกษาบรรยายภาพที่มองเห็น ไม่ชัดเจน หรือใช้เติมคำ หรือข้อความ หรือให้พูดคำใดคำหนึ่งทีนึกขึ้นได้ทันทีหลังจากที่เสนอคำที่ต้องการวัด
2. ผลการทำแบบทดสอบแบบปรนัย คือ การเลือกคำตอบจากแบบทดสอบแบบปรนัยในตัวเลือกที่ไม่ถูกต้อง และแสดงถึงความลำเอียงในเรื่องนั้น โดยจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้องไว้ด้วย
3. การวัดจากปฏิกิริยาของร่างกาย เนื่องจากว่าขณะที่ร่างกายเกิดอารมณ์จะมีปฏิกิริยาของร่างกายที่สามารถวัดได้ เช่น การใช้เครื่องวัดการตอบสนองของผิวหนัง การวัดจากอัตรา การเต้นของหัวใจ การบีบตัวของหลอดเลือด การหดและการขยายตัวของม่านตา สิ่งเหล่านี้จะทำให้รู้ถึงความเข้มข้นของความคิดเห็นแต่ไม่สามารถบอกทิศทางว่าเป็นไปในทางลบหรือทางบวก
4. การวัดด้วยการแสดงออกทางใบหน้าแบบนี้ แบ่งเกณฑ์การวัดออกเป็นอาการของปาก กล่าวคือ ถ้าริมฝีปากโค้งขึ้นก็แสดงว่ามีความเห็นด้วย ถ้าริมฝีปากอยู่ในระดับแนวราบหรือปกติ แสดงว่าไม่แสดงความคิดเห็นหรือไม่แน่ใจ แต่ถ้าริมฝีปากโค้งลงล่าง แสดงให้เห็นว่าไม่เห็นด้วย การวัดความคิดเห็น หรือทัศนคติส่วนใหญ่จะใช้วิธีการแบบรายงานตนเอง เพราะสามารถจัดเก็บข้อมูลได้จากคนกลุ่มใหญ่ ซึ่งอาจกระทำได้โดยการสัมภาษณ์ ซึ่งมีทั้งแบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะคำถามไว้ให้เลือกตอบ และลักษณะคำถามที่ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ หรืออาจใช้แบบสอบถามซึ่งสามารถใช้ได้รวดเร็ว ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปอธิบายได้กว้างขวาง แต่มีข้อจำกัด เพราะอาจได้ข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริงกับพฤติกรรมของเขา เนื่องจากบุคคลเกิดความระมัดระวังในการตอบแบบสอบถาม เพราะฉะนั้น การวัดทัศนคติจึงควรใช้หลาย ๆ วิธี ประกอบกัน เพื่อช่วยเสริมข้อบกพร่องในวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (พระมหาเอกมร จิตปญฺโญ, 2553, หน้า 16)

มาตราวัดทัศนคติและความคิดเห็นที่ใช้กันอยู่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์ส โตน (Thurston's method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็นหรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-appearing intervals)

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ เอส ดี สเกล (Semantic differential scale) เป็นวิธีการวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว, ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของไลเคิร์ต (Likert's method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดทัศนคติและความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลาย เพราะว่าเป็นวิธีสร้างมาตราวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 4 หรือ 5 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ

แนวคิดและทฤษฎีความคาดหวัง (The expectancy theory)

ผู้ที่ให้ต้นกำเนิดแห่งแนวคิดนี้คือ Edward Tolman แต่ผู้ที่ได้เผยแพร่และสร้างทฤษฎีคือ Victor Vroom โดยที่ Vroom (1964) ให้ทฤษฎีเกี่ยวกับสมมติฐาน 4 ประการ ที่เป็นบ่อเกิดแรงจูงใจในการทำงาน กล่าวคือ

1. การคาดหวังว่าเมื่อแสดงพฤติกรรมไปแล้วจะทำสิ่งนั้นได้หรือไม่ มีความรู้ความสามารถ และมีสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกที่จะแสดงพฤติกรรมเพียงพอที่จะดำเนินได้มากเพียงใด และมีบทบาทที่สามารถแสดงความสามารถทำได้ดีเพียงใด

2. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นแล้วทำได้ดีเพียงใด

3. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นได้แล้วจะได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการหรือไม่

4. การตีผลลัพธ์ที่ได้จากการกระทำ ถ้าเขาเห็นว่ากระทำแล้วมีค่า เขาก็อยากทำ แต่ถ้าไม่มีค่าเขาก็ไม่สนใจ จึงสรุปได้ว่าคนเรามีแรงจูงใจในการกระทำสิ่งใด ๆ ย่อมมีความคาดหวังตามเงื่อนไขข้างต้น เพราะหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้วแรงจูงใจย่อมขาดหายไปด้วย เมื่อดูตามสภาพแล้วทฤษฎีเน้นเรื่องการพัฒนา โดยที่ Vroom เน้นว่า มนุษย์ควรรู้จักตนเอง รู้ขีดจำกัดและความสามารถของตน Barta and Matin (n. d. อ้างถึงใน พิไลวรรณ จันทรสุกรี, 2540) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังตามแนวคิดของ Vroom ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. ความคาดหวังในความพยายามต่อการกระทำหรือการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าว่า ตนเองพยายามต่อการกระทำพฤติกรรมได้ตามความสามารถแล้ว โอกาสที่จะกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จมีอย่างน้อยเพียงใด เป็นการคิดก่อนจะทำสิ่งต่าง ๆ ว่าสามารถทำได้หรือไม่

2. ความคาดหวังในการกระทำต่อผลลัพธ์หรือผลของการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าก่อนกระทำพฤติกรรมว่าถ้าหากกระทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะ ได้ผลลัพธ์แก่ตนเองในทางที่ดีหรือไม่

3. ความคาดหวังในคุณค่าของผลลัพธ์หรือรางวัล หมายถึง คุณค่าจากผลของการกระทำที่เกิดแก่บุคคลที่แสดงพฤติกรรมนั้น

ดังนั้นทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom หรือ Expectation theory บางที่เรียกว่า VET Theory และได้กำหนดเป็นสูตรไว้ ดังนี้

การจูงใจ (หรือแรงจูงใจ) = คุณค่าของผลลัพธ์ x ความคาดหวัง x ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์

1. คุณค่าของผลลัพธ์ แต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับความปรารถนาหรือความต้องการ ถ้าต้องการมากจะมีค่าเป็นบวก แต่เฉย ๆ ไม่รู้สึกยินดีในร้าย จะมีค่าเป็นศูนย์ และถ้าไม่ชอบหรือไม่ต้องการ จะมีค่าติดลบ

2. ความคาดหวัง คือ ความน่าจะเป็นที่การกระทำอย่างหนึ่งจะมีโอกาสที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ในระดับแรกอย่างน้อยเพียงใด ถ้าคนเชื่อมั่นว่า หากทำงานเต็มที่จะสามารถทำให้ได้ผลผลิตสูงอย่างแน่นอน ความคาดหวังจะเท่ากับหนึ่ง ในทางตรงกันข้าม ถ้าเชื่อว่าถึงแม้จะพยายามทำงานหนักสักเพียงใดก็ไม่สามารถทำผลงานออกมาในปริมาณสูงได้เลย ความคาดหวังก็จะเท่ากับศูนย์

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ อธิบายได้ว่า แรงจูงใจของแต่ละคนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับ หรือที่คิดว่าสมควรจะได้รับเมื่อกระทำการนั้นสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าส่วนหนึ่งของแรงจูงใจที่บุคคลจะมีหรือไม่ หรือมีมากน้อยขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์

โดยวรูม (Vroom, 1964) เชื่อว่า บุคคลจะถูกจูงใจได้เมื่อบุคคลนั้นประเมินแล้วว่าตนเองมีความสามารถที่จะกระทำตามเป้าหมายหรือไม่ เกิดเป็นความคาดหวังต่อความพยายามนั้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ความคาดหวังส่วนแรก เป็นการประเมินผลการทำงานของตนเอง โดยคาดหวังว่าเมื่อสามารถใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยีต่าง ๆ ร่วมกับความพยายามของตนเองแล้วจะสามารถประสบความสำเร็จในการทำงาน

2. ความคาดหวังส่วนที่สอง เป็นการประเมินผลของงานกับผลตอบแทน โดยคาดหวังว่า เมื่อทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลงานแล้วจะได้รับผลตอบแทนจากการทำงานนั้น

3. ความคาดหวังส่วนที่สาม เป็นการให้คุณค่ากับผลตอบแทนที่จะได้รับว่ามีความคุ้มค่ากับความพยายามในการทำงานนั้น หรือก่อให้เกิดความพึงพอใจได้ในระดับใด (อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ, 2550)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (Maslow' need hierarchy) เนื่องจากพฤติกรรมของบุคคลจะถูกควบคุมและกำหนดจากแรงจูงใจต่าง ๆ ที่มีลักษณะแตกต่างกันไป ผู้บริหารมีความจำเป็นต้องทราบว่าแรงจูงใจหรือความต้องการของบุคคลในองค์กรจะมีอะไรบ้าง ความรู้เรื่องดังกล่าวจะนำไปใช้อย่างถูกต้อง และเป็นทฤษฎีทั่วไป (General theory) เกี่ยวกับการจูงใจคน ผู้ตั้งทฤษฎี คือ Maslow (1970, pp. 35-47) ได้สรุปสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ ดังนี้

1.1 มนุษย์ทุกคนมีความต้องการตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด

1.2 ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมอีกต่อไป

1.3 ความต้องการของคนมีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากต่ำไปหาสูงตามลำดับความต้องการของมาสโลว์ ดังนี้

1.3.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ซึ่งเชื่อว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ถ้ามนุษย์ไม่ได้รับการตอบสนองจากสิ่งนี้ก็จะไม่มีความต้องการขั้นต่อไป

1.3.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) มนุษย์จะรู้สึกปลอดภัยเมื่อสิ่งเหล่านั้นเป็นที่รู้สึกคุ้นเคย และจะกลัวในสิ่งที่แปลกไปจากเดิม

1.3.3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and belonging needs) คนทุกคนอยากได้รับความรักจากคนอื่น ต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่าง ๆ อยากคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น รวมทั้งได้รับความเป็นมิตรและความเห็นอกเห็นใจจากกลุ่มเพื่อนเป็นการต้องการทางจิตใจมากขึ้น

1.3.4 ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ (Esteem needs) เป็นเรื่องของความเชื่อมั่นในตนเอง ในเรื่องความสามารถ ความรู้ และความสำคัญในตนเอง รวมทั้งความต้องการที่จะมีฐานะดีเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ๆ หรืออยาก让别人ยกย่องสรรเสริญ หรือนับหน้าถือตา ต้องการอำนาจ สถานะ ชื่อเสียง และตำแหน่ง

1.3.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง (Needs for self actualization) เป็นความต้องการที่สูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการที่จะพิจารณาสมรรถภาพที่เป็นไปได้ของตนและดำเนินการเพื่อพัฒนาสิ่งที่เป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิตของตนให้บรรลุผลสำเร็จ

จากความต้องการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ของมนุษย์ในด้านการประกอบอาชีพเป็นแนวทางที่ให้ผู้บริหารจัดหาสิ่งจูงใจต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคลากร เช่น การเพิ่มเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การให้ความรับผิดชอบงานมากขึ้น เป็นแรงจูงใจให้บุคลากรจงรักภักดีต่อองค์กร ทำงานเพื่อองค์กร แต่สภาพความต้องการของบุคคลย่อมไม่เหมือนกัน ความต้องการของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่สภาพฐานะความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ทัศนคติ ค่านิยมของแต่ละบุคคลย่อมจะทำให้ความต้องการแตกต่างกันไป บุคคลจะเริ่มจากความต้องการระดับต่ำไปยังความต้องการระดับสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างมีความสัมพันธ์กัน นั่นคือ เมื่อต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้วก็จะทำให้มีความต้องการขั้นต่อไปอีก

2. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของสตีลเลอร์ และพอร์เตอร์

Steers and Porter (1983, pp. 210-212) อธิบายว่า แรงจูงใจมีองค์ประกอบอย่างน้อย

3 ประการ คือ

1. ทำให้เกิดพฤติกรรมตอบสนอง (Activate) กล่าวคือ การที่บุคคลมีแรงจูงใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะมีแรงขับภายใน (Internal forces) ทำให้บุคคลนั้นแสดงปฏิกิริยาตอบสนองตามแรงขับของตนเอง

2. กำหนดทิศทางของพฤติกรรม (Direct) เมื่อมีปฏิกิริยาตอบสนองแล้ว แรงจูงใจยังกำหนดทิศทางของการตอบสนองด้วยอาจเป็นไปในทิศทางบวกหรือลบ มีความเข้มหรือแผ่วเบา

3. คงสภาพพฤติกรรมการปฏิบัติของบุคคล (Sustain) แรงจูงใจซึ่งเกิดจากแรงขับภายในส่งผลต่อระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแรงขับภายในตัวบุคคล

สรุปได้ว่า แรงจูงใจเกิดจากแรงขับเคลื่อนภายในตัวบุคคล ทำให้เกิดพฤติกรรมตอบสนองตามแรงขับเคลื่อนนั้น นอกจากนี้แรงจูงใจยังกำหนดทิศทางการตอบสนองอาจเป็นไปในทางลบหรือทางบวก รุนแรงหรือแผ่วเบา ทั้งนี้แรงจูงใจยังส่งผลต่อระยะเวลาของการตอบสนองด้วยอาจเกิดขึ้นอยู่นานหรือใช้ระยะเวลาอันสั้นขึ้นอยู่กับแรงขับภายในตัวบุคคลนั้น ๆ

3. ทฤษฎีแรงจูงใจด้านความสำเร็จของแมคเคลีแลน (McClelland's achievement motivation theory) McClelland (1961, pp. 100-112) ได้เสนอแนวคิดว่ามีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอยู่ 3 ประการ คือ

3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Achievement) คนมีความต้องการประสบความสำเร็จที่ดีที่สุดเมื่อเทียบกับมาตรฐาน โดยมากนิยมตั้งเป้าหมายไว้ค่อนข้างสูง เป็นความต้องการที่ได้มาซึ่งความสำเร็จที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ดีกว่าและมีประสิทธิภาพสูงกว่า และมีผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้

3.2 ความต้องการพวกพ้อง (Affiliation) เป็นความปรารถนาเพื่อความเป็นมิตรไมตรีและความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างใกล้ชิด หวังจะได้รับการมีน้ำใจตอบแทนจากคนอื่นซึ่งเป็นการต้องการเพื่อสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับคนอื่น

3.3 ความต้องการมีอำนาจ (Power) เป็นความต้องการที่อยากจะมีอำนาจเหนือบุคคลอื่น และมุ่งพยายามแสดงออกมาเพื่อมีอำนาจควบคุมในทางสังคม และมีความต้องการให้บุคคลอื่นมีความประพฤติ หรือพฤติกรรมที่ตนต้องการ มิให้พฤติกรรมเป็นไปในทางอื่นหรือผิดไปจากที่ต้องการ

สรุปได้ว่า คนต้องการแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย ขณะเดียวกันคนต้องการการยอมรับจากสังคม โดยการสร้างสัมพันธ์เป็นมิตรกับผู้อื่นในการก้าวไปสู่ความมีอำนาจเหนือบุคคลอื่น

4. ทฤษฎีแรงจูงใจใน E.R.G. ของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's existence, relatedness, growth theory) Alderfer (1972, p. 101) ได้จำแนกความต้องการออกเป็น 3 ประการ คือ

4.1 เป็นความต้องการต่อการดำรงชีวิต ซึ่งหมายรวมถึง ศักยภาพในการได้รับความปลอดภัย เป็นลักษณะของความต้องการในขั้นแรกตามแนวทางของมาสโลว์ ทั้งนี้ความต้องการดังกล่าวจะส่งผลต่ออีกฝ่ายในทางลบ

4.2 ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness needs) คือ ความต้องการในด้านการที่จะมีสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เช่น กับสมาชิกภายในครอบครัว กับเพื่อนบ้าน กับเพื่อนฝูงกับบุคคลอื่นที่ตนเกี่ยวข้องด้วย ความต้องการนี้ตรงข้ามกับความต้องการเพื่อการดำรงชีวิต ความพอใจของพวกเขาที่ขึ้นอยู่กับการแข่งขันแบ่งปันแบ่งซึ่งกันและกัน ความเข้าใจกัน และอิทธิพลของปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน

4.3 ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความก้าวหน้า ได้แก่ ครอบครัว หน้าที่การงาน หรือแม้กระทั่งความสามารถในการพัฒนาองค์กรและตนเอง เพื่อให้เกิดความพอใจและได้มาซึ่งการเผชิญหน้าต่อปัญหาและอุปสรรคอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบิร์ก

Herzberg (1999, p. 56) ได้วิจัยและสร้างทฤษฎีแรงจูงใจมีชื่อว่า “ทฤษฎีสองปัจจัยใจและปัจจัยค่าจูน” (Motivation-hygiene theory) หรือทฤษฎีสองปัจจัย (Two-factor theory)

หรือทฤษฎีปัจจัยคู่ขนาน (Dual 3 factor theory) เรียกกันทั่วไปว่า ทฤษฎีของเฮอรัชเบอร์เกอร์ได้วิจัยและอธิบายปัจจัยหรือสาเหตุที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรในองค์กร 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยจูงใจ 5 องค์ประกอบ ปัจจัยค้ำจุน 11 องค์ประกอบ แต่ภายหลังสรุปเหลือปัจจัยละ 5 องค์ประกอบ คือ

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivation factor) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจนี้กระตุ้นให้อยากทำงาน เป็นปัจจัยที่ทำให้ความต้องการทำงานสำเร็จ เกิดความก้าวหน้าในชีวิตการทำงานของบุคลากรประสบผลสำเร็จ ทำให้บุคลากรเกิดความรู้สึกทางบวกต่องาน ผลการปฏิบัติงานจะมีคุณภาพ (McGregor, 1960, p. 33) ประกอบด้วย

1.1 ความสำเร็จในงาน (Achievement) หมายถึง การที่บุคลากรทำงานได้สำเร็จ บุคลากรจะเกิดแรงจูงใจภายใน เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถ ภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง อยากทำงานที่ตนมีความสามารถเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในการบริหารงาน ผู้บริหารควรบริหารงานให้สอดคล้องกับทฤษฎีด้านความสำเร็จในงานนี้ มีประเด็นพิจารณา 2 ประการ คือ ประการแรก การที่จะทำใ้บุคลากรเกิดความสำเร็จในงาน ผู้บริหารจะต้องมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของบุคลากร ประการที่สอง เมื่อมอบหมายงานแล้วผู้บริหาลต้องติดตาม ช่วยเหลือ จนกระทั่งบุคลากรนั้นปฏิบัติงานได้สำเร็จ

1.2 การยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การที่บุคลากรทำงานได้สำเร็จแล้ว สิ่งที่บุคลากรต้องการ คือ การยอมรับจากผู้บริหาร การยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน และสังคม ในการบริหารงานเมื่อบุคลากรทำงานสำเร็จ ผู้บริหารต้องเสริมแรงทันทีโดยการชมเชย ประกาศเกียรติคุณให้บุคลากรในหน่วยงานทราบ ขณะเดียวกันต้องแสดงบทบาทนำบุคลากรในหน่วยงานให้ชื่นชมยินดีไปพร้อมกันด้วย

1.3 ลักษณะที่ปฏิบัติ (Work itself) หมายถึง ความชัดเจนของโครงสร้างงานและกระบวนการทำงานที่บุคลากรได้รับมอบหมาย หากโครงสร้างของงานชัดเจน กระบวนการปฏิบัติงานมีรูปแบบ มาตรฐานที่ชัดเจน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ในการบริหารงาน ผู้บริหารต้องตรวจสอบงานในองค์กร ในด้านความชัดเจนของโครงการแต่ละฝ่าย ระเบียบปฏิบัติ วัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการทำงาน หากทุกอย่างถูกต้องชัดเจน มีมาตรฐาน ก็เท่ากับว่าสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรส่วนหนึ่งแล้ว

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การได้รับผิดชอบงานของบุคลากร การรับมอบหมายงานมาปฏิบัติ นั้น บุคลากรต้องได้รับความไว้วางใจ มีอำนาจในการตัดสินใจ ดำเนินงานเต็มที่ ปราศจากการรบกวนจากผู้อื่น หรือผู้บริหาร ในการบริหารงาน ผู้บริหารต้องเข้าใจความรู้สึกของบุคลากร เมื่อมอบหมายงานแล้วต้องมอบหมายอำนาจในการตัดสินใจ

ตามไปด้วย สิ่งหนึ่งที่ควรตระหนัก คือ การมอบหมายงานแสดงถึงความเชื่อมั่นในความสามารถของบุคลากร แสดงถึงความไว้วางใจบุคลากร การที่ผู้บริหารดำเนินงานดังกล่าวมาแล้วทำให้บุคลากรเกิดแรงจูงใจในการทำงาน

1.5 ความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง การทำงานของบุคลากรในแต่ละงาน หรือนิยามว่าเป็นระยะสั้นจะสะสมก่อให้เกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพ และในระยะยาว เมื่อทำงานต่อเนื่องไป บุคลากรจะเกิดความก้าวหน้าในงานทั้งสถานภาพและรายได้ หากงานที่บุคลากรทำ มีคุณลักษณะดังกล่าวนี้ บุคลากรจะเกิดแรงจูงใจอยากทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

การพัฒนาสมรรถนะของเด็ก เป้าหมายที่แท้จริงก็คือ เราต้องการให้เด็กเกิดมีปัจจัย ภายใน คือ คุณสมบัติในตัวเขาเองที่จะมีความสุขในการเรียน ครูผู้เป็นปัจจัยภายนอกที่ดี จึงต้อง หาทางจัดการต่าง ๆ เพื่อเป็นตัวกลางในการเหนี่ยวนำให้เด็กพัฒนาคุณสมบัติที่เป็นปัจจัยภายใน ของเขาเองขึ้นมา โดยทำบทเรียนและกิจกรรมให้สนุกสนานที่จะปลุกเร้าความสนใจในการเรียน ซึ่งถ้าเด็กมีความสนใจในเนื้อหาสิ่งที่เรียนแล้ว ก็จะเริ่มมีความสุขในการเรียนสิ่งนั้น แล้วความสุข ก็จะพัฒนาไปกับความก้าวหน้าในการเรียนที่เด็กได้เกิดความรู้ เข้าใจ และมีความอยากเรียนรู้ เพิ่มขึ้น ความสุขที่เกิดจากปัจจัยภายในของเด็กเองก็จะบรรลุเป้าหมาย แต่ถ้าเด็กติดอยู่แค่การจัดตั้ง ต้องรอให้ปัจจัยภายนอกมาจัดให้เด็กได้เรียนอย่างสนุกเรื่อยไป หรือเกิดเป้าหมายพลิกผัน ไป กลายเป็นว่าเด็กติดอยู่ที่ความสุขที่ครูจัดให้ นั่น เด็กจะกลายเป็นผู้พึ่งพา ต้องขึ้นกับปัจจัยภายนอก ที่ครูจัดตั้ง เด็กต้องรอ และครูต้องจัดตั้งกันเรื่อยไป ซึ่งในโลกแห่งความเป็นจริงนั้น ไม่มีใครมาคอย จัดตั้งให้ เด็กจะอยู่กับความสุข ความทุกข์ที่จะมีจะเป็นตามธรรมดา เด็กจะต้องเผชิญกับสิ่งทั้งหลาย โดยเอาปัจจัยภายใน คือ ปัญญาของตนมาใช้ปฏิบัติจัดการกับปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งความสามารถที่จะมี จะสร้างความสุขในตัวเอง ถ้าครูไม่สามารถใช้ความสุขจัดตั้งปลุกเร้าให้เด็กเกิดปัจจัยภายในที่ จะมีความสุขด้วยตนเอง แต่กลับทำให้เด็กมีความสุขที่ขึ้นกับการจัดตั้งแล้ว เด็กจะกลายเป็น นักพึ่งพาและจะยิ่งอ่อนแอลงต่อไป เมื่อไม่มีใครจัดตั้งความสุขให้ เด็กก็จะทุกข์หนัก ทุกข์ง่าย และสุขยากขึ้นเรื่อย ๆ การศึกษาแบบมีเด็กเป็นศูนย์กลาง จึงเป็นเป้าหมายสำคัญที่ครูจะจัดสรร โอกาสให้เด็กสามารถสร้างสรรค์ด้วยตัวเด็กเอง ให้เด็กมีความสุขจากการทำและพัฒนาชีวิต ด้านต่าง ๆ ให้สูงขึ้น ไป ดังนั้น ทางบ้านควรประสานกับทางโรงเรียน ดังนี้

1. จัดให้มีการพบกัลยาณมิตร จัดสิ่งแวดล้อมทางสังคม ตั้งแต่พ่อแม่ คนในครอบครัว ครู เพื่อน ที่จะมามีอิทธิพลชักจูงโน้มนำเด็กไปในทางที่ดี

2. จัดวางระเบียบแบบแผนที่จะสร้างเป็นวิถีชีวิตขึ้นมา ด้วยการกำหนดวินัยที่เป็น รูปธรรม เช่น กฎกติกา ซึ่งควรเป็นไปด้วยความตกลงยอมรับร่วมกัน ชี้แจงอธิบายให้เข้าใจเหตุผล เห็นประโยชน์ว่า กฎกติกานั้นจะมาช่วยให้เด็กถอนตัวจากสิ่งที่เขารู้ว่ามิโทษ แต่เขาติดอยู่นั้น ได้ สำเร็จ เพราะวินัย คือ การจัดสรรโอกาสที่จะทำให้คนมีโอกาสในการจะทำอะไรให้สำเร็จถึง จุดหมายที่ต้องการ

3. เปลี่ยนแนวคิดใหม่ ให้มีแนวคิดที่จะสร้างทัศนคติต่อโลกและชีวิต ด้วยการเข้าใจ ความสุขที่ไร้การเบียดเบียนที่ต่างจากความสุขที่เป็นนายเหนือธรรมชาติ ระบบการศึกษาจะต้อง

พัฒนาให้เด็กมีแนวคิด มีทัศนคติในการมองโลกว่า เป็นระบบความสัมพันธ์ที่เราเองเป็นส่วนร่วม
อันหนึ่ง และเราเป็นส่วนร่วมพิเศษที่จะต้องพัฒนาตัวเองให้มีชีวิตที่ดีของตนเอง ร่วมเกื้อหนุนโลก
ให้ดีขึ้น เป็น โลกที่เป็นสุข ไร้การเบียดเบียน

Dubois and Rothwell (2004) กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียน ซึ่งเป็น
คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ
ที่ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ หรือปฏิบัติงาน หรือสร้างผลงาน ได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ
ในชั้นเรียน ครูควรส่งเสริมด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ทักษะ (Skills) หมายถึง สิ่งที่เด็กกระทำได้ดี และฝึกปฏิบัติเป็นประจำจนเกิด
ความชำนาญ เช่น ทักษะการอ่าน การเขียน
2. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้เฉพาะด้านของเด็ก เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ
ความรู้รอบตัว เป็นต้น
3. ภาพลักษณ์ภายในตน (Self-image/ Self-concept) หมายถึง ทัศนคติ ค่านิยม และ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง หรือสิ่งที่เด็กเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น คนที่มีความเชื่อมั่น
ในตัวเองสูง จะเชื่อว่าตนเองสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้
4. คุณลักษณะภายในหรืออุปนิสัย (Traits) หมายถึง บุคลิกลักษณะประจำตัวของเด็ก
เป็นสิ่งที่อธิบายถึงเด็กคนนั้น เช่น เป็นคนที่น่าเชื่อถือ และไว้วางใจ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น
5. แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง แรงจูงใจภายใน ซึ่งทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่มุ่งสู่สิ่งที่
เป็นเป้าหมาย เช่น เด็กที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ มักชอบตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย และพยายามทำงานสำเร็จ
ตามเป้าที่ตั้งไว้ ตลอดจนพยายามปรับปรุงการทำงานของตนเองตลอดเวลา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิภาวี ศิริลักษณ์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21
โดยพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยทำการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับทักษะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนที่ศึกษาพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบ ซึ่งพบว่า องค์ประกอบของทักษะของ
นักเรียน ในศตวรรษที่ 21 มีทั้งสิ้น 5 องค์ประกอบ คือ 1) ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ 2) ทักษะ
การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา 3) ทักษะด้านสารสนเทศ 4) ทักษะการสื่อสาร และ
5) ทักษะชีวิตและอาชีพ

มนัสนันท์ เนื่องสมศรี (2557) ได้ศึกษาผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
โดยการประเมินที่หลากหลายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 มีวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประเมินที่หลากหลาย โดยผู้ประเมินแยกเป็น 2 ส่วน คือ ครูประเมิน และนักเรียนประเมินตนเอง เครื่องมือและเกณฑ์การประเมินใช้ของสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 255 คน ระยะเวลาจัดทำวิจัย เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2557 ถึงมกราคม พ.ศ. 2558 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/ 1 ร้อยละของผลการประเมินระดับดีขึ้นไป สูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ สมรรถนะการใช้เทคโนโลยี รองลงมา สมรรถนะการใช้ทักษะชีวิต ลำดับต่อมา สมรรถนะในการสื่อสาร สมรรถนะในการคิด และลำดับสุดท้าย คือ สมรรถนะในการแก้ปัญหา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/ 2 ร้อยละของผลการประเมินระดับดีขึ้นไป สูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ สมรรถนะการใช้เทคโนโลยี รองลงมา สมรรถนะการใช้ทักษะชีวิต ลำดับต่อมา สมรรถนะในการสื่อสาร สมรรถนะในการคิด และลำดับสุดท้าย คือ สมรรถนะในการแก้ปัญหา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/ 3 ร้อยละของผลการประเมินระดับดีขึ้นไป สูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ สมรรถนะในการคิด สมรรถนะการใช้เทคโนโลยี ลำดับต่อมา สมรรถนะในการสื่อสาร และลำดับสุดท้าย คือ สมรรถนะในการแก้ปัญหา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/ 4 ร้อยละของผลการประเมินระดับดีขึ้นไป สูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ สมรรถนะการใช้เทคโนโลยี รองลงมา สมรรถนะในการสื่อสาร ลำดับต่อมา สมรรถนะในการแก้ปัญหา และลำดับสุดท้าย คือ สมรรถนะในการคิด สมรรถนะการใช้ทักษะชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 A ร้อยละของผลการประเมินระดับดีขึ้นไป สูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ สมรรถนะการใช้เทคโนโลยี รองลงมา สมรรถนะการใช้ทักษะชีวิต ลำดับต่อมา สมรรถนะในการสื่อสาร สมรรถนะในการแก้ปัญหา และลำดับสุดท้าย คือ สมรรถนะในการคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 B ร้อยละของผลการประเมินระดับดีขึ้นไป สูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ สมรรถนะในการแก้ปัญหา สมรรถนะการใช้ทักษะชีวิต สมรรถนะการใช้เทคโนโลยี รองลงมา สมรรถนะในการคิด และลำดับสุดท้าย คือ สมรรถนะในการสื่อสาร ในภาพรวมทั้งระดับชั้น พบว่า สมรรถนะที่มีค่าร้อยละสูงสุด ได้แก่ สมรรถนะการใช้เทคโนโลยี (88.25) รองลงมา สมรรถนะการใช้ทักษะชีวิต (70.87) ลำดับต่อมา สมรรถนะการสื่อสาร (55.80) สมรรถนะในการคิด (55.78) และสมรรถนะที่มีค่าร้อยละน้อยที่สุด ได้แก่ สมรรถนะการแก้ปัญหา (51.76) สมรรถนะที่มีค่าร้อยละระดับดีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 80 ได้แก่ สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีที่เหลือทั้ง 4 สมรรถนะไม่ถึงร้อยละ 80 จากการประเมินที่หลากหลาย ทำให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด เพราะครูอาจจะไม่รู้ข้อมูลทั้งหมด แต่เมื่อให้นักเรียนประเมินตนเองควบคู่กันไป เพราะนักเรียนจะรู้ว่าตนเองเป็นอย่างไรมากที่สุด จึงทำให้สามารถเห็นจุดเด่นจุดด้อยในสมรรถนะต่าง ๆ ได้เพื่อสามารถพัฒนาในส่วนที่ยังบกพร่องต่อไป

ชุดิภาณจน์ นามศรี (2557) ได้ศึกษาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตที่มีต่อความสามารถทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,000 คน จาก 13 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการใช้เทคโนโลยี แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร แบบวัดความสามารถในการคิดแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา แบบวัดความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต แบบทดสอบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ แบบทดสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และแบบทดสอบจิตวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง (Structural equation modeling: SEM) ด้วยสถิติการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) โมเดลสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาจากค่าสถิติ $2 \chi = 316.17, df = 288, 2 \chi / df = 1.10, p = .12, CFI = 1.00, GFI = .98, AGFI = .97, RMSEA = .01, RMR = .02$ และ 2) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถทางการเรียนวิทยาศาสตร์ คือ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถทางการเรียนวิทยาศาสตร์ คือ ความสามารถในการคิดความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งตัวแปรในโมเดลทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสามารถทางการเรียนวิทยาศาสตร์ได้ ร้อยละ 74.40

กาญจนา ลออเลิศลักษณ์ (2559) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง และเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง ซึ่งด้านที่มีความคาดหวังสูงสุด คือ ด้านบุคลากร คือ ครูผู้สอนมีจิตใจดี มีเมตตา และให้ความรักกับนักเรียนด้วยความจริงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกพบว่า ด้านวิชาการควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักเรียน เช่น ความมีเมตตา ความสามัคคี ความประหยัด เน้นความเป็นไทย ด้านบุคลากรครูต้องเป็นผู้มีความเมตตา มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ด้านผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีความมุ่งมั่น

ต่อการจัดการศึกษาด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม มีระบบมาตรการรักษาความปลอดภัย โรงเรียนควรมีเวลาปิด-เปิดเรียนเป็นเวลา ควรจัดให้ผู้ปกครองเห็นชื่อเวลามารับเด็กตอนเลิกเรียน หรือจะใช้ระบบสแกนภาพเวลามารับเด็ก ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ครูควรจัดทำเป็นรายบุคคลให้ทางโรงเรียนแจ้งผลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กระหว่างอยู่ใน โรงเรียน ไปยังผู้ปกครองได้รับทราบ มีการรายงานพฤติกรรมทุกด้านของเด็กให้ผู้ปกครองรับทราบเป็น ประจำทุกเดือน ต้องการให้มีระบบสารสนเทศที่มีการบันทึกพฤติกรรม และผลการเรียนของเด็ก ในคอมพิวเตอร์หรือผ่านทางโทรศัพท์มือถือที่ผู้ปกครองสามารถเปิดเข้าไปดูข้อมูล และสามารถ ป้อนข้อมูลกลับมาให้ทางโรงเรียนได้ โดยมีการกำหนดรหัสของเด็กและการเข้าใช้ระบบเพื่อ ป้องกันให้ผู้อื่นเข้าไปดูข้อมูลได้

ปวิษฐา ชัยสัตตรา (2559) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัย โรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนในระดับปฐมวัยของโรงเรียนสาธิต เทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 201 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (1961) จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่าอำนาจ จำแนก .50-.82 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า ร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t-test) การหาค่า ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการ ของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการ การศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ส่วนรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหา น้อย ได้แก่ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านครูผู้สอน ด้านการบริการนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และด้านการจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและ รายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ 3) ผลการเปรียบเทียบความคาดหวัง ของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 506 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 210 คน ที่ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

กลุ่มเป้าหมาย	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	506	210
รวม	506	210

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการรวบรวมจากเอกสาร หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งยึดหลักการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ ลักษณะของเครื่องมือ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียน ของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในสมรรถนะด้านต่าง ๆ 5 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ลักษณะของ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ความคาดหวัง มากที่สุด ความคาดหวังมาก ความคาดหวังปานกลาง ความคาดหวังน้อย และความคาดหวัง น้อยที่สุด ได้กำหนดคะแนนตามแนวคิดของเบสท์ และคาห์น (Best & Kahn, 1998) โดยมี เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ความคาดหวังมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ความคาดหวังมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ความคาดหวังปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ความคาดหวังน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ความคาดหวังน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะ ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536, หน้า 131-160) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. นำแนวคิด หลักการ และข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าทั้งหมด มาสร้าง เป็นแบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับความคาดหวัง
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอประธานกรรมการ และกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไข ไปให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อด้วยวิธีการหาค่าความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง .24-.83
8. นำแบบสอบถามที่ฉบับมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ฉบับ เท่ากับ 0.91
9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองแล้วเสนอกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้าย และจัดทำเป็นฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพื่อตอบแบบสอบถาม
2. กำหนดวันในการรวบรวมแบบสอบถาม และผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 210 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด และนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อ และบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์

2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมาย และสมมติฐานของการศึกษาวิจัย โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมาย ของคะแนนที่กำหนดไว้ แบ่งออก ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะ ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี การแปลความหมายของคะแนนเป็นการวิเคราะห์เพื่อทราบระดับความคาดหวัง ของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อยู่ในระดับใด โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535, หน้า 23-24) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 แปลความหมายว่า ความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 แปลความหมายว่า ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 แปลความหมายว่า ความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลความหมายว่า ความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลความหมายว่า ความคาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะ ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. ผลการเปรียบเทียบ ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนก ตามระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน โดยการทดสอบค่าที (t -test) จำแนก ตามอาชีพ โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่าง ใช้การทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) และศึกษาในเชิงปริมาณ (Quantitative study) เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะผู้เรียน โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 210 คน ที่ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ในบทนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตาราง แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t -test และ F -test และการเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการทดสอบแบบ Last significant difference (LSD)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน จำนวนประชากร
n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
SD	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบที (t -test)

<i>F</i>	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
<i>df</i>	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
<i>SS</i>	แทน ผลโดยรวมกำลังสอง (Sum of square)
<i>MS</i>	แทน ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean square)
<i>Sig</i>	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significances)
<i>p</i>	แทน ค่าความน่าจะเป็น
*	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	76	36.2
ปริญญาตรีขึ้นไป	134	63.8
รวม	210	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 63.8 และต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 36.2

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ของครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	26	12.4
มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	184	87.6
รวม	210	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 87.6 และมีน้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 12.4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	76	36.2
พนักงานเอกชน/ รับจ้าง	103	49.0
อาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ	31	14.8
รวม	210	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานเอกชน/รับจ้าง ร้อยละ 49.0 รองลงมา ได้แก่ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 36.2 และอาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ ร้อยละ 14.8

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน โดยรวม

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อ สมรรถนะนักเรียน	$n = 210$		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	SD		
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	4.21	0.56	มาก	5
ด้านความสามารถในการคิด	4.23	0.63	มาก	3
ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา	4.26	0.6	มาก	1
ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	4.22	0.6	มาก	4
ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	4.23	0.66	มาก	2
โดยรวม	4.23	0.61	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ อันดับที่ 1 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา อันดับที่ 2 ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อันดับที่ 3 ด้านความสามารถในการคิด อันดับที่ 4 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และอันดับที่ 5 ด้านความสามารถในการสื่อสาร ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร

ด้านความสามารถในการสื่อสาร	<i>n</i> = 210		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนสามารถพูดถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึก ประสบการณ์ของตนเองได้อย่างเข้าใจ	4.16	0.49	มาก	6
2. นักเรียนสามารถเขียนถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์ของตนเอง เช่น เขียนบันทึกประจำวันได้	4.21	0.61	มาก	4
3. นักเรียนสามารถฟังเรื่องราว ข่าวสารได้อย่างถูกต้องและเข้าใจ	4.20	0.57	มาก	5
4. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องราว ข่าวสารได้อย่างถูกต้องและเข้าใจ	4.15	0.56	มาก	8
5. นักเรียนสามารถเลือกวิธีการรับและส่งสารได้อย่างมีวิจารณญาณ	4.16	0.58	มาก	4
6. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากการฟังอ่านข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	4.26	0.59	มาก	2
7. นักเรียนสามารถเลือกวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ	4.27	0.56	มาก	1
8. นักเรียนสามารถเลือกรับและไม่รับข้อมูลข่าวสารอย่างมีเหตุผล	4.25	0.57	มาก	3
โดยรวม	4.21	0.56	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร ในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถเลือกวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ 2) นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากการฟัง อ่าน ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และ 3) นักเรียนสามารถเลือกรับและไม่รับข้อมูลข่าวสารอย่างมีเหตุผล และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนสามารถอ่านเรื่องราว ข่าวสาร ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการคิด

ด้านความสามารถในการคิด	<i>n</i> = 210		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนสามารถคิดสร้างสรรค์ประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ได้	4.37	0.61	มาก	2
2. นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะองค์ประกอบสิ่งต่าง ๆ ได้	4.39	0.54	มาก	1
3. นักเรียนมีวิจรรย์ญาณ สามารถวิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ได้	4.16	0.66	มาก	4
4. นักเรียนมีการคิดและตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบ	4.13	0.65	มาก	6
5. นักเรียนมีเหตุผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม	4.13	0.68	มาก	7
6. นักเรียนมีเหตุผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	4.27	0.63	มาก	3
7. นักเรียนมีความสามารถในการผสมผสานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ได้	4.14	0.65	มาก	5
โดยรวม	4.23	0.63	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการคิด ในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะองค์ประกอบสิ่งต่าง ๆ ได้ 2) นักเรียนสามารถคิดสร้างสรรค์ประดิษฐ์ สิ่งแปลกใหม่ได้ และ 3) นักเรียนมีเหตุมีผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสม และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนมีการคิดและตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา

ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา	<i>n</i> = 210		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนมีความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม	4.21	0.63	มาก	6
2. นักเรียนมีการแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม	4.37	0.58	มาก	1
3. นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาได้เป็นลำดับขั้นตอน	4.30	0.62	มาก	2
4. นักเรียนมีเหตุผลสามารถแก้ไขปัญหาบนหลักคุณธรรม	4.23	0.67	มาก	4
5. นักเรียนใช้ข้อมูลสารสนเทศแก้ปัญหาได้ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม	4.22	0.55	มาก	5
6. นักเรียนเข้าใจและยอมรับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการแก้ปัญหา	4.24	0.56	มาก	3
โดยรวม	4.26	0.60	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนมีการแสวงหาความรู้ เพื่อนำมา

ประยุกต์ใช้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม 2) นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาได้เป็นลำดับขั้นตอน และ 3) นักเรียนเข้าใจและยอมรับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการแก้ปัญหา และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนมีความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	<i>n</i> = 210		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนสามารถจัดการและเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.28	0.63	มาก	4
2. นักเรียนสามารถปรับตัวไปในทิศทางที่ถูกต้องได้	4.31	0.58	มาก	2
3. นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เพื่อปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	4.28	0.58	มาก	5
4. นักเรียนสามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้	4.23	0.45	มาก	8
5. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นบนพื้นฐานความถูกต้องได้	4.13	0.63	มาก	10
6. นักเรียนสามารถยอมรับความคิดเห็น และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.04	0.60	มาก	12
7. นักเรียนจัดการกับปัญหาและตัดสินใจเลือกวิธีการจัดการความขัดแย้งต่าง ๆ ได้	4.18	0.54	มาก	9
8. นักเรียนสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อมได้	4.09	0.56	มาก	11
9. นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นได้	4.26	0.70	มาก	7

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	<i>n</i> = 210		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	<i>SD</i>		
10. นักเรียนสามารถจัดการกับอารมณ์และความเครียดด้วยวิธีที่เหมาะสมได้	4.35	0.72	มาก	1
11. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองและสามารถสร้างความมุ่งมั่นให้ตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่นหรือปัจจัยภายนอก	4.30	0.63	มาก	3
12. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีคิดหรือเหตุผลในการตัดสินใจของตนเองได้อย่างชัดเจน	4.26	0.63	มาก	6
โดยรวม	4.22	0.60	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.22) เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถจัดการกับอารมณ์และความเครียดด้วยวิธีที่เหมาะสมได้ 2) นักเรียนสามารถปรับตัวไปในทิศทางที่ถูกต้องได้ และ 3) นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองและสามารถสร้างความมุ่งมั่นให้ตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่นหรือปัจจัยภายนอก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนสามารถยอมรับความคิดเห็นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	<i>n</i> = 210		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.19	0.59	มาก	6
2. นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นค้นคว้า รวบรวมความรู้	4.13	0.69	มาก	7
3. นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอ แลกเปลี่ยน เรียนรู้สร้างชิ้นงานอย่างสร้างสรรค์ และเหมาะสม	4.21	0.64	มาก	5
4. นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการช่วยเหลืองานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	4.23	0.73	มาก	4
5. นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน	4.39	0.66	มาก	1
6. นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง	4.08	0.77	มาก	8
7. นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม	4.34	0.57	มาก	2
8. นักเรียนสามารถค้นคว้าเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง	4.26	0.63	มาก	3
โดยรวม	4.23	0.66	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.23) เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน 2) นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม และ 3) นักเรียนสามารถค้นคว้าเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t -test และ F -test และการเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการทดสอบแบบ Last significant difference (LSD)

3. ข้อสมมติฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ที่มีระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

3.1 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามระดับการศึกษา ทำการทดสอบ t (t -test)

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อ สมรรถนะนักเรียน	ต่ำกว่า ป.ตรี		ป.ตรีขึ้นไป		t	p
	$n = 76$		$n = 134$			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	4.19	0.35	4.17	0.42	0.387	0.333
ด้านความสามารถในการคิด	4.26	0.30	4.19	0.39	1.431	0.078
ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา	4.34	0.39	4.20	0.36	2.524	0.204
ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	4.18	0.22	4.23	0.20	-1.477	0.363
ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	4.20	0.36	4.22	0.32	-0.402	0.234
โดยรวม	4.23	0.32	4.20	0.34	1.237	0.859

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญที่ .05 โดยยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 สามารถพิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยระดับการศึกษา

ทั้ง 2 กลุ่ม ที่พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.23 และผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.20

3.2 ผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ต่างกัน

H_0 : รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน ทำการทดสอบที (t -test)

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อ สมรรถนะนักเรียน	น้อยกว่า 20,000		มากกว่า 20,000		t	p
	บาทต่อเดือน		บาทต่อเดือน			
	$n = 26$		$n = 184$			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	4.32	0.38	4.16	0.40	2.012	0.893
ด้านความสามารถในการคิด	4.17	0.40	4.22	0.36	-0.638	0.206
ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา	4.21	0.32	4.26	0.38	-0.641	0.313
ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	4.26	0.18	4.20	0.21	1.363	0.235
ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	4.19	0.33	4.22	0.33	-0.476	0.804
โดยรวม	4.23	0.32	4.21	0.34	0.411	0.960

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญที่ .05 โดยยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 สามารถพิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนทั้ง 2 กลุ่ม ที่พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.23 และผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.21

3.3 ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ต่างกัน

H_0 : อาชีพแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามอาชีพ ทำการทดสอบด้วย ANOVA

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		พนักงานเอกชน/ รับจ้าง		อาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ	
	$n = 76$		$n = 103$		$n = 31$	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	4.19	0.37	4.18	0.39	4.14	0.49
ด้านความสามารถในการคิด	4.27	0.37	4.22	0.36	4.08	0.33
ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา	4.24	0.39	4.27	0.37	4.21	0.37
ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	4.18	0.19	4.21	0.21	4.28	0.24
ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	4.20	0.33	4.23	0.34	4.23	0.33
โดยรวม	4.22	0.33	4.22	0.33	4.19	0.35

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ดังนี้ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 พนักงานเอกชน/ รับจ้าง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 และอาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.19

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ด้านความสามารถในการสื่อสาร					
ระหว่างกลุ่ม	.052	2	.026	0.162	0.850
ภายในกลุ่ม	32.997	207	.159		
รวม	33.049	209			
ด้านความสามารถในการคิด					
ระหว่างกลุ่ม	.808	2	.404	3.156*	0.045
ภายในกลุ่ม	26.507	207	.128		
รวม	27.315	209			
ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม	.083	2	.042	0.293	0.746
ภายในกลุ่ม	29.486	207	.142		
รวม	29.569	209			
ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต					
ระหว่างกลุ่ม	.248	2	.124	2.942	0.055
ภายในกลุ่ม	8.741	207	.042		
รวม	8.989	209			
ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี					
ระหว่างกลุ่ม	.038	2	.019	0.168	0.846
ภายในกลุ่ม	23.167	207	.112		
รวม	23.204	209			
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	.022	2	.011	.314	.731
ภายในกลุ่ม	7.218	207	.035		
รวม	7.240	209			

จากตารางที่ 14 พบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) จำแนกตามอาชีพ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันในด้านความสามารถในการคิด ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย LSD ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ด้านความสามารถในการคิด เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

อาชีพ	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงานเอกชน/ รับจ้าง	อาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ	
	\bar{X}	4.27	4.22	4.08
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4.27	-	0.059	0.191*
พนักงานเอกชน/ รับจ้าง	4.22	-	-	0.132
อาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ	4.08	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 การเปรียบเทียบอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ด้านความสามารถในการคิด พบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ด้านความสามารถในการคิด มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) และศึกษาในเชิงปริมาณ (Quantitative study) เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะผู้เรียนโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 210 คน ที่ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ 0.91 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t -test และ F -test และการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีการทดสอบแบบ Last significant difference (LSD) ในบทนี้ผู้วิจัยได้ทำการสรุป อภิปรายผล และนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 63.8 และต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 36.2 มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 87.6 เป็นพนักงานเอกชน/ รับจ้าง ร้อยละ 49.0

2. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับเรื่องความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นอันดับที่ 1 รองลงมา ได้แก่ ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อันดับที่ 2 ด้านความสามารถในการคิด อันดับที่ 3 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อันดับที่ 4 และอันดับที่ 5 ด้านความสามารถในการสื่อสารตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

2.1 ด้านความสามารถในการสื่อสารผู้ปกครองมีความคาดหวังในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถเลือกวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ 2) นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากการฟัง อ่าน ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และ 3) นักเรียนสามารถเลือก รับและไม่รับ ข้อมูลข่าวสารอย่างมีเหตุผล และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนสามารถอ่านเรื่องราว ข่าวสาร ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจ

2.2 ด้านความสามารถในการคิดผู้ปกครองมีความคาดหวังในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะองค์ประกอบสิ่งต่าง ๆ ได้ 2) นักเรียนสามารถคิดสร้างสรรค์ ประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ได้ และ 3) นักเรียนมีเหตุผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสม และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนมีการคิดและตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบ

2.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาผู้ปกครองมีความคาดหวังในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนมีการแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม 2) นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาก็ได้เป็นลำดับขั้นตอน และ 3) นักเรียนเข้าใจและยอมรับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการแก้ปัญหา และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนมีความเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม

2.4 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผู้ปกครองมีความคาดหวัง ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถจัดการกับอารมณ์และความเครียดด้วยวิธีที่เหมาะสมได้ 2) นักเรียนสามารถปรับตัวไปในทิศทางที่ถูกต้องได้ และ 3) นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองและสามารถสร้างความมุ่งมั่นให้ตนเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่นหรือปัจจัยภายนอก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนสามารถยอมรับความคิดเห็นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.5 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ผู้ปกครองมีความคาดหวัง ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ในสามอันดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน 2) นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม และ 3) นักเรียนสามารถค้นคว้าเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาและรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านอาชีพที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) แตกต่างกันในด้านความสามารถในการคิด โดยอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ ให้ความสำคัญและมีความคาดหวังสูงกว่าอาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้เนื่องจากครอบครัวที่มีพื้นฐานอาชีพเกี่ยวกับรับราชการ จะมีค่านิยมที่แตกต่างจากอาชีพอื่น ๆ ประการสำคัญ คือ ค่านิยมต่อในด้านความมั่นคง

ดังนั้นเมื่อมีบุตรจึงมีความมุ่งมั่นและคาดหวังต่อการเรียนของบุตร เพื่อให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน ดังนั้นแล้วกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนของนักเรียน ซึ่งแสดงออกในลักษณะของความสนใจ บุคลิกภาพ สติปัญญา ความถนัดทักษะ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ ความอดุสาหะ นอกจากนี้ความคาดหวังดังกล่าวยังสอดคล้องกับสมรรถนะของผู้เรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้บัญญัติไว้ อันได้แก่ มีความสามารถด้านการพูดและการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ดังนั้นความพร้อมของผู้เรียนจึงมีความสำคัญต่ออนาคต ความคาดหวังของผู้ปกครองจึงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ Vroom (1964) ที่อธิบายว่า ความคาดหวังในการกระทำต่อผลลัพธ์หรือผลของการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าก่อนกระทำพฤติกรรมว่า ถ้าหากกระทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้ผลลัพธ์แก่ตนเองในทางที่ดีหรือไม่ ความคาดหวัง คือ ความน่าจะเป็นที่การกระทำอย่างหนึ่งจะมีโอกาสที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ในระดับแรกมากน้อยเพียงใด ถ้าคนเชื่อแน่ว่า หากทำงานเต็มที่จะสามารถทำให้ได้ผลผลิตสูงอย่างแน่นอน ความคาดหวังจะเท่ากับหนึ่ง ในทางตรงกันข้าม ถ้าเชื่อว่าถึงแม้จะพยายามทำงานหนักสักเพียงใด ก็ไม่สามารถทำผลงานออกมาในปริมาณสูงได้เลย ความคาดหวังก็จะเท่ากับศูนย์ ซึ่งแรงจูงใจของแต่ละคนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับ หรือที่คิดว่าสมควรจะได้รับเมื่อกระทำการนั้น สำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ส่วนหนึ่งของแรงจูงใจที่บุคคลจะมีหรือไม่ หรือมีมากน้อยขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ สอดคล้องกับการวิจัยของ ปวิษฐา ชัยสัตว์ (2559) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ที่พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร พบว่า ความคาดหวังสูงสุด คือ นักเรียนสามารถเลือกวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ ดังนั้น โรงเรียนและครูผู้สอน ควรเน้นการจัดกิจกรรมด้านการสื่อสาร และวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้เรียนมีลักษณะที่โดดเด่นในด้านการสื่อสารอย่างชาญฉลาด และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคของเทคโนโลยีที่นำสมัยในปัจจุบัน

2. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการคิด พบว่า ความคาดหวังสูงสุด คือ นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะองค์ประกอบสิ่งต่าง ๆ ได้ ดังนั้นทางโรงเรียนและครูผู้สอน ควรสร้างกิจกรรมที่สามารถฝึกฝนทักษะเพื่อทำความเข้าใจ รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เพื่อคว่าส่วนประกอบปลีกย่อย

3. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา พบว่า ความคาดหวังสูงสุด คือ นักเรียนมีการแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม อาจเนื่องจากในปัจจุบันการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นลักษณะของการท่องจำ ไม้มีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าด้วยตนเอง ดังนั้น การส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนในด้านนี้ ครูผู้สอนต้องมีการสร้างแนวทางการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมที่เน้นการค้นคว้า เช่น การเรียนแบบสืบเสาะในรายวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

4. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต พบว่า ความคาดหวังสูงสุด คือ นักเรียนสามารถจัดการกับอารมณ์และความเครียด ด้วยวิธีที่เหมาะสมได้ ซึ่งความคาดหวังดังกล่าวอาจเป็นส่วนหนึ่งในการแสดงออกที่ชัดเจนของตัวนักเรียน ดังนั้นครูควรมีการปรับปรุงเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาหรือการแนะแนว นักเรียนในด้านต่าง ๆ ภายในโรงเรียน มีการจัดโครงการอย่างเป็นทางการในด้านการให้คำแนะนำของฝ่ายแนะแนวในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ดีแสดงออกในด้านอารมณ์ และมีการจัดการกับความเครียดอย่างเหมาะสม

5. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี พบว่า ความคาดหวังสูงสุด คือ นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน อาจเนื่องด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบันที่มีมากมาย และสามารถเข้าถึงง่าย การทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่ผสมผสานกับเทคโนโลยีอย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้นในส่วนนี้ทางโรงเรียนควรมีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน หรือการสอดแทรกเทคโนโลยีในการสอน และการแก้ไขปัญหาการเรียนด้วยการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปต่อขอผลการส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนที่ตรงตามความคาดหวังของผู้ปกครอง
2. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนารการเรียนรู้ที่ควบคู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของผู้เรียนในโรงเรียน ในบริบทที่แตกต่างกัน มีการศึกษาและเปรียบเทียบกลุ่มโรงเรียนที่มีบริบท

เดียวกัน เพื่อให้ทราบถึงระดับความแตกต่างและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน สอดคล้องกับ
การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา ลออเลิศลักษณ์. (2559). ความคาดหวังของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอน
ระดับประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 11(1),
89-101.
- เคน โรบินสัน. (2559). *โรงเรียนบันดาลใจ = Creative schools: The grassroots revolution that's
Transforming education* (Ken Robinson, & Lou Aronica, Trans.). (วิชา ปิ๊ดซามุก,
แปล). กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส.
- ชุติกานุจน์ นามศรี. (2557). สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการเรียน
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา*,
11(2), 53-62.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วน
ประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. *การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม*, 3(1), 22-25.
- ปวิษฐา ชัยสัตตรา. (2559). ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย
โรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระมหาเอกมร วิฑูรย์. (2553). *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลัก:
สารณียธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี*.
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิไลวรรณ จันทร์สุกรี. (2540). *ความคาดหวังในงานของนักศึกษาพยาบาลปีที่สี่ วิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนีในเขตภาคเหนือ*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนัสนันท์ เนื่องสมศรี. (2557). *ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โดยการประเมิน
ที่หลากหลายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557*. ชลบุรี:
โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา.

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2553). *ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น*. นนทบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). *ปฏิบัติการศึกษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มติชน.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิภาวี ศิริลักษณ์. (2557). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุพัตรา สุภาพ. (2545). *สังคมวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อนุก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ. (2550). *จิตวิทยาบริการ*. กรุงเทพฯ: อุดลพัฒน์กิจ.
- Alderfer, C. P. (1972). *Existence relatedness and growth: Human needs in organizational*. New York: The Free Press.
- Best, J. W. (1977). *Research in education* (3rd ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1998). *Research in education* (8th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Colillns.
- Dubois, D. D., & Rothwell, W. J. (2004). *Competency-based human resource*. Management Palo Alto, CA: Davies-Black.
- Feld, M. P. (1971). *Psychology in the industrial environment*. London: Butterworth.
- Foster, C. R. (1952). *Psychology for life adjustment*. Chicago: American Technical Society.
- Foster, C. R., & Richard, C. (1952). *Psychology for life adjustment*. Chicago: American Technical Society.
- Herzberg, F. B. (1999). *The motivation-hygiene theory*. New York: Penguin Book.
- Horkheimer, M., & Adorno, T. W. (2002). *Dialectics of enlightenment: Philosophical fragment*. Trans Edmund Jephcott, (ed.). Gunzelin Schmid Noerr, Stanford, California: Stanford University Press.
- Hurlock, E. (1995). *Adolescent development*. New York: McGraw-Hill.
- Klaumeier, H. J., & Ripple, R. E. (1971). *Learning and human abilities: Educational psychology* (3rd ed.). New York: Harper & Row.

- Krejcie, R. V., & Morgan, D. V. (1970). Determining sample size for research. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 608-610.
- Likert, R. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.
- Maslow, A. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row.
- McClelland, A. (1961). *The achievement society*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- McGregor, D. M. (1960). *The human side of enterprise*. New York: McGraw-Hill.
- Mitchell, G. D. (1971). *A new dictionary of sociology*. London: Roullege & Kegan Paul.
- Newcomb, T. H. (1953). An approach to the study of communicative acts. *Psychological Review*, 60, 393-404.
- Newcomb, T. M. (1963). Stabilities underlying changes in interpersonal attraction. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 66(4), 376-380.
- Newcomb, T. M. (1965). *New directions in psychology II*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Newcomb, T. M. (1967). *Social psychology: The study of human interaction*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Oskamp, S. (1977). *Attitudes and opinions*. New Jersey: Prentice Hall.
- Scott, W. A. (1957). Attitude change through reward of verbal behavior. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 55, 72-75.
- Steers, R. M., & Porter, L. W. (1983). *Motivation and work behavior* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Triandis, H. C. (1971). *Attitude and attitude change*. New York: John Wiley & Sons.
- Triandis, H. C., & Triandis, L. M. (1965). Some studies of social distance. In I. D. Steiner and M. Fishbein (Eds.), *Current studies in social psychology*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Vroom, V. H. (1964). *Work and motivation*. New York: John Wiley & Sons.
- Worchel, S., & Cooper, J. (1976). *Understanding social psychology*. Homewood, Illinois: Dorsey Press.
- Zajonc, A. (1968). *Scientific sociology: Theory and method*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘.๘/ ว. ๕๓๑

ภาควิชาบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิจัย

๒. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย ภาควิชาบริหารการศึกษา ได้มีความเห็นชอบให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ทำงานนิพนธ์ ซึ่งขณะนี้ อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวชิสิตา มงคลนัทรพร รหัส ๕๔๕๒๑๔๑๕

งานนิพนธ์ เรื่อง: ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)

โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธร สุนทรายุทธ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ภาควิชาบริหารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องดังกล่าว เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือของ นิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐-๓๘๑๐-๒๐๕๒

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๕๘๑๑

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘.๘/ว. ๕๕๘

ภาควิชาบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๔ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)

ด้วย ภาควิชาบริหารการศึกษา ได้มีความเห็นชอบให้นิติระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ทำงานนิพนธ์ ซึ่งขณะนี้ อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวชิสิตา มงคลฉัตรพร รหัส ๕๔๕๒๑๔๑๕

งานนิพนธ์ เรื่อง: ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)

โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ชร สุนทรายุทธ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ภาควิชาบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ภารดี อนันต์นารี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นารี)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาบริหารการศึกษา

โทร ๐-๓๘๑๐-๒๐๕๒

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๕๕๑๑

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘.๘/ ว. ๕๕๒

ภาควิชาบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๘ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)

ด้วย ภาควิชาบริหารการศึกษา ได้มีความเห็นชอบให้นิติระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ทำงานนิพนธ์ ซึ่งขณะนี้
อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวชิสิตา มงคลฉัตรพร รหัส ๕๕๕๒๑๔๑๕

งานนิพนธ์ เรื่อง: ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)

โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธร สุนทรายุทธ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์
ภาควิชาบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ภารดี อนันต์นารี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นารี)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาบริหารการศึกษา

โทร ๐-๓๘๑๐-๒๐๕๒

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๕๘๑๑

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะผู้เรียนโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์) ใน 5 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สำหรับข้อมูลของท่าน ผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านและบุตรหลานของท่านแต่ประการใดทั้งสิ้น

2. แบบสอบถามชุดนี้ มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะนักเรียน

3. เพื่อประโยชน์ในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลที่เชื่อถือได้ รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาและพัฒนาโรงเรียนในอนาคต กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

นางสาวชิตา มงคลจักรพร

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย X ภายใน ให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของท่าน

1. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรีขึ้นไป

2. รายได้ของครอบครัว

น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน

มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน

3. อาชีพ

รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ

พนักงานเอกชน/ รับจ้าง

อาชีพอิสระ/ ธุรกิจส่วนตัว/ อื่น ๆ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะผู้เรียน ใน 5 ด้าน คือ ด้านการสื่อสาร ด้านการคิด ด้านการแก้ปัญหา ด้านการใช้ทักษะชีวิต และด้านการใช้เทคโนโลยี คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรงกับความคาดหวังของท่าน ตามลำดับจากน้อย มี 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ข้อ	ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะผู้เรียน ของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ด้านความสามารถในการสื่อสาร นักเรียนสามารถพูดถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึก ประสบการณ์ของตนเองได้อย่างเข้าใจ					
2	นักเรียนสามารถเขียนถ่ายทอดเรื่องราว ประสบการณ์ ของตนเอง เช่น เขียนบันทึกประจำวันได้					
3	นักเรียนสามารถฟังเรื่องราว ข่าวสาร ได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจ					
4	นักเรียนสามารถอ่านเรื่องราว ข่าวสาร ได้อย่าง ถูกต้องและเข้าใจ					
5	นักเรียนสามารถเลือกวิธีการรับและส่งสารได้ อย่างมีวิจารณญาณ					
6	นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากการฟัง อ่าน ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง					
7	นักเรียนสามารถเลือกวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ					
8	นักเรียนสามารถเลือกรับและไม่รับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีเหตุผล					

ข้อ	ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะผู้เรียน ของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
9	ด้านความสามารถในการคิด นักเรียนสามารถคิดสร้างสรรค์ ประดิษฐ์ สิ่งแปลกใหม่ได้					
10	นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะองค์ประกอบ สิ่งต่าง ๆ ได้					
11	นักเรียนมีวิจรรย์ญาณ สามารถวิพากษ์วิจรรย์ เหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ได้					
12	นักเรียนมีการคิดและตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบ					
13	นักเรียนมีเหตุมีผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง ได้อย่างเหมาะสม					
14	นักเรียนมีเหตุมีผล ในการตัดสินใจเกี่ยวกับผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสม					
15	นักเรียนมีความสามารถในการผสมผสานเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิด สิ่งใหม่ได้					
16	ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา นักเรียนมีความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ ต่าง ๆ ในสังคม					
17	นักเรียนมีการแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม					
18	นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาก็ได้เป็นลำดับขั้นตอน					
19	นักเรียนมีเหตุผลสามารถแก้ไขปัญหามนหลัก คุณธรรม					
20	นักเรียนใช้ข้อมูลสารสนเทศแก้ปัญหาได้โดยคำนึงถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม					
21	นักเรียนเข้าใจและยอมรับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจาก การแก้ปัญหา					

ข้อ	ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะผู้เรียน ของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
22	ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นักเรียนสามารถจัดการและเผชิญกับสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม					
23	นักเรียนสามารถปรับตัวไปในทิศทางที่ถูกต้องได้					
24	นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร เพื่อปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม					
25	นักเรียนสามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้					
26	นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นบนพื้นฐาน ความถูกต้องได้					
27	นักเรียนสามารถยอมรับความคิดเห็น และทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้					
28	นักเรียนจัดการกับปัญหาและตัดสินใจเลือก วิธีการจัดการความขัดแย้งต่าง ๆ ได้					
29	นักเรียนสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมและสภาพแวดล้อมได้					
30	นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นได้					
31	นักเรียนสามารถจัดการกับอารมณ์และความเครียด ด้วยวิธีที่เหมาะสมได้					
32	นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองและสามารถ สร้างความมุ่งมั่นให้ตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่น หรือปัจจัยภายนอก					
33	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีคิดหรือเหตุผลใน การตัดสินใจของตนเองได้อย่างชัดเจน					

ข้อ	ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อสมรรถนะผู้เรียน ของโรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
34	ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ใช้ในชีวิตประจำวัน					
35	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมความรู้					
36	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอ แลกเปลี่ยน เรียนรู้สร้างชิ้นงานอย่างสร้างสรรค์ และเหมาะสม					
37	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการช่วยเหลืองาน ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม					
38	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหา ในชีวิตประจำวัน					
39	นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง					
40	นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม					
41	นักเรียนสามารถค้นคว้าเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง					

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นและอำนาจจำแนก

ตารางที่ 16 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1.	.91	22.	.90
2.	.90	23.	.90
3.	.91	24.	.90
4.	.91	25.	.91
5.	.91	26.	.90
6.	.91	27.	.91
7.	.90	28.	.91
8.	.91	29.	.91
9.	.91	30.	.91
10.	.91	31.	.91
11.	.90	32.	.91
12.	.91	33.	.91
13.	.91	34.	.91
14.	.91	35.	.91
15.	.91	36.	.90
16.	.91	37.	.90
17.	.91	38.	.90
18.	.91	39.	.90
19.	.91	40.	.90
20.	.90	41.	.91
21.	.90		

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .91